

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/97

2016 m. sausio 20 d.

dėl draudimo produktų platinimo (nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/92/EB ⁽³⁾ reikia padaryti pakeitimų. Dėl aiškumo ta direktyva turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) kadangi pagrindinis šio išdėstymo nauja redakcija tikslas ir dalykas – suderinti nacionalines draudimo ir perdraudimo produktų platinimo nuostatas, ir kadangi ta veikla yra vykdoma visoje Sąjungoje, ši nauja direktyva turėtų būti pagrįsta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 53 straipsnio 1 dalimi ir 62 straipsniu. Direktyva yra tinkamos formos dokumentas siekiant sudaryti sąlygas, kai būtina, šia direktyva reglamentuojamų sričių įgyvendinimo nuostatas pritaikyti visiems esamiems kiekvienos valstybės narės tam tikros rinkos ir teisinės sistemos ypatumams. Šia direktyva taip pat turėtų būti siekiama koordinuoti nacionalines taisykles dėl galimybės užsiimti draudimo ir perdraudimo platinimo veikla;
- (3) vis dėlto šia direktyva siekiama minimalaus suderinimo, todėl valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma palikti galioti arba priimti griežtesnių nuostatų siekiant apsaugoti klientus su sąlyga, kad tokios nuostatos yra suderinamos su Sąjungos teise, įskaitant šią direktyvą;
- (4) draudimo ir perdraudimo tarpininkams tenka svarbus vaidmuo Sąjungoje platinant draudimo ir perdraudimo produktus;
- (5) draudimo produktus gali platinti įvairūs asmenys ar institucijos, kaip antai agentai, brokeriai ir bankų draudimo operatoriai, draudimo įmonės, kelionių agentai ir automobilių nuomos bendrovės. Vienodas požiūris į operatorius ir kliento apsaugą reikalauja, kad visiems tiems asmenims ar institucijoms būtų taikoma ši direktyva;
- (6) vartotojams, nepaisant skirtingų platinimo kanalų, turi būti taikoma tokio paties lygio apsauga. Siekiant vartotojams užtikrinti vienodo lygio apsaugos taikymą ir kad vartotojai galėtų pasinaudoti palyginamais standartais, ypač informacijos atskleidimo srityje, svarbu platintojams sukurti vienodas sąlygas;
- (7) taikant Direktyvą 2002/92/EB paaiškėjo, kad tam tikras jos nuostatas būtina patikslinti, siekiant sudaryti palankias sąlygas draudimo platinimo veiklos vykdymui, ir kad vartotojų apsaugos tikslais būtina išplėsti tos direktyvos taikymo sritį į ją įtraukiant visus draudimo produktų pardavimo atvejus. Draudimo įmonės, tiesiogiai parduodančios draudimo produktus, turėtų būti įtrauktos į šios direktyvos taikymo sritį panašiu pagrindu kaip draudimo agentai ir brokeriai;

⁽¹⁾ OL C 44, 2013 2 15, p. 95.

⁽²⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. gruodžio 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL L 9, 2003 1 15, p. 3).

- (8) siekiant užtikrinti vienodo lygio apsaugą nepriklausomai nuo to, koku kanalu vartotojai perka draudimo produktą – tiesiogiai iš draudimo įmonės ar netiesiogiai iš tarpininko, – ši direktyva turi būti taikoma ne tik draudimo įmonėms ar tarpininkams, bet ir kitiems rinkos dalyviams, kurie draudimo produktų pardavimu užsiima kaip papildoma veikla, kaip antai kelionių agentams ir automobilių nuomos bendrovėms, nebent jie atitiktų išimties taikymo sąlygas;
- (9) nacionalinėse nuostatose dar liko esminių skirtumų, kurie trukdo pradėti ir vykdyti draudimo ir perdraudimo platinimo veiklą vidaus rinkoje. Reikia toliau stiprinti vidaus rinką ir skatinti tikrą gyvybės ir ne gyvybės draudimo produktų ir paslaugų vidaus rinką;
- (10) po pastarojo meto ir naujausių neramumų finansų rinkose išryškėjo veiksmingos vartotojų apsaugos užtikrinimo visuose finansų sektoriuose svarba. Todėl tikslinga sustiprinti klientų pasitikėjimą ir labiau suvienodinti draudimo produktų platinimo reguliavimą siekiant užtikrinti tinkamą klientų apsaugos lygį visoje Sąjungoje. Direktyvoje 2002/92/EB numatytas vartotojų apsaugos lygis turėtų būti padidintas, kad sumažėtų skirtingų nacionalinių priemonių poreikis. Svarbu atsižvelgti į specifinį draudimo sutarčių pobūdį, palyginti su investiciniais produktais, reglamentuojamais pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/65/ES⁽¹⁾. Draudimo sutarčių, įskaitant draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, platinimas turėtų būti reglamentuojamas pagal šią direktyvą ir turėtų būti suderintas su Direktyva 2014/65/ES. Turėtų būti padidinti su platinimo taisyklėmis susiję minimalūs standartai ir visų draudimo principu pagrįstų investicinių produktų atžvilgiu turėtų būti sudarytos vienodos sąlygos;
- (11) ši direktyva turėtų būti taikoma asmenims, kurių veiklą sudaro draudimo arba perdraudimo produktų platinimo paslaugų teikimas tretiesiems asmenims;
- (12) ši direktyva turėtų būti taikoma asmenims, kurie interneto svetainėje arba kitomis visuomenės informavimo priemonėmis teikia informaciją apie vieną arba daugiau draudimo sutarčių pagal kliento pasirinktus kriterijus arba kurie nustato draudimo produktų eiliškumą ar suteikia draudimo sutarties kainos nuolaidą, kai proceso pabaigoje klientas gali tiesiogiai arba netiesiogiai sudaryti draudimo sutartį. Ši direktyva neturėtų būti taikoma interneto svetainėms, kurias administruoja viešosios valdžios institucijos ar vartotojų asociacijos, kurios nesiekia sudaryti jokių sutarčių, o tik palygina rinkoje esamus draudimo produktus;
- (13) ši direktyva neturėtų būti taikoma vien supažindinimo su galimybėmis veiklai, kurią vykdančiam draudimo ar perdraudimo tarpininkams arba įmonėms teikiama duomenys ir informacija apie potencialius draudėjus arba potencialiems draudėjams teikiama informacija apie draudimo ar perdraudimo produktus arba draudimo ar perdraudimo tarpininką arba įmonę;
- (14) ši direktyva neturėtų būti taikoma kitą profesinę veiklą vykdančioms asmenims, kaip antai mokesčių ekspertams, apskaitininkams ar teisininkams, kurie konsultuoja draudimo klausimais atsitiktinai, užsiimdami ta kita profesine veikla; ši direktyva taip pat neturėtų būti taikoma teikiant bendro pobūdžio informaciją apie draudimo produktus su sąlyga, kad tos veiklos tikslas nėra padėti klientui sudaryti arba vykdyti draudimo ar perdraudimo sutartį. Ši direktyva neturėtų būti taikoma draudimo ar perdraudimo įmonės vardu vykdančioms profesinėms pateiktų reikalavimų išmokėti draudimo išmoką administravimą, nei nustatant žalą (nuostolius) ir atliekant ekspertinį reikalavimų išmokėti draudimo išmoką vertinimą;
- (15) ši direktyva neturėtų būti taikoma asmenims, užsiimantiems draudimo produktų platinimu kaip papildoma veikla, kai draudimo įmoka neviršija tam tikros sumos ir draudžiama rizika yra ribota. Toks draudimas gali papildyti prekę arba paslaugą, įskaitant kiek tai susiję su numatytos paslaugos nepanaudojimo tam tikru laiku galimybės rizika (kaip antai kelionės traukiniu, narystės sporto klube ar sezoninio teatro abonemento atveju) ir kitomis rizikos rūšimis, susijusiomis su kelionėmis, kaip antai kelionės atšaukimas ar багаžo praradimas. Vis dėlto siekiant užtikrinti tinkamą vartotojų apsaugos lygį, kuris visada turėtų būti taikomas draudimo produktų platinimo veikloje, draudimo įmonė ar draudimo tarpininkas, vykdydami draudimo produktų platinimo veiklą per papildomos draudimo veiklos tarpininką, kuriam netaikomi šioje direktyvoje nustatyti reikalavimai, turėtų užtikrinti, kad yra įvykdyti tam tikri pagrindiniai reikalavimai, kaip antai suteikti informaciją apie savo tapatybę ir būdus, kaip pateikti skundą, ir taip pat užtikrinti, jog būtų atsižvelgta į vartotojų reikalavimus ir poreikius;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/61/ES ir Direktyva 2002/92/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

- (16) ši direktyva turėtų užtikrinti, kad būtų taikoma vienodo lygio vartotojų apsauga ir visi vartotojai galėtų naudotis palyginamais standartais. Ši direktyva turėtų skatinti vienodas veiklos sąlygas ir tarpininkų konkurenciją vienodomis sąlygomis, nesvarbu, ar jie priklauso draudimo įmonei, ar ne. Vartotojams naudinga, jei parduodami draudimo produktai platinami skirtingais kanalais ir tarpininkai su draudimo įmonėmis bendradarbiauja skirtingais būdais su sąlyga, kad jie taiko panašias vartotojų apsaugos taisykles. Įgyvendindamos šią direktyvą valstybės narės turėtų atsižvelgti į tokias priežastis;
- (17) šioje direktyvoje turėtų būti atsižvelgta į platinimo kanalų rūšių skirtumus. Pavyzdžiui, direktyvoje turėtų būti atsižvelgta į draudimo tarpininkų, kurie sutartimi išipareigojo vykdyti draudimo platinimo veiklą tik su viena ar daugiau draudimo įmonių (priklausomi draudimo tarpininkai), charakteristikas, nes tokia veikla egzistuoja tam tikrų valstybių narių rinkose, ir joje turėtų būti nustatytos tinkamos ir proporcingos sąlygos, taikomos skirtingiems platinimo tipams. Visų pirma valstybės narės turėtų galėti numatyti, kad draudimo ar perdraudimo produktų platintojas, kuris yra atsakingas už draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininką, turi užtikrinti, kad toks tarpininkas atitiktų registravimo sąlygas ir tą tarpininką turi įregistruoti;
- (18) draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkai, kurie yra fiziniai asmenys, turėtų būti įregistruoti valstybių narių, kuriose yra jų gyvenamoji vieta, kompetentingose institucijose. Asmenims, kurie kasdien keliauja į darbą ir atgal tarp valstybės narės, kurioje jie turi privačią gyvenamąją vietą, ir valstybės narės, iš kurios jie vykdo platinimo veiklą, t. y. jų profesinės veiklos buveinės, registracijos valstybė narė turėtų būti ta valstybė narė, kurioje yra profesinės veiklos buveinė. Tie draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkai, kurie yra juridiniai asmenys, turėtų būti įregistruoti valstybių narių, kuriose yra jų registruotoji buveinė arba, jei pagal nacionalinę teisę jie neturi registruotosios buveinės, jų pagrindinė buveinė, kompetentingose institucijose. Valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti kitoms įstaigoms bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis registruojant ir reglamentuojant draudimo tarpininkus. Draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkai turėtų būti užregistruoti su sąlyga, kad jie atitinka griežtus profesinius reikalavimus, susijusius su jų gebėjimais, gera reputacija, profesinės civilinės atsakomybės draudimu ir finansiniu pajėgumu. Valstybėse narėse jau įregistruoti tarpininkai neturėtų privalėti vėl registruotis pagal šią direktyvą;
- (19) tai, kad draudimo tarpininkai negali laisvai veikti visoje Sąjungoje, trukdo tinkamai funkcionuoti vidaus rinkai draudimo srityje. Ši direktyva yra svarbus žingsnis siekiant aukštesnio vartotojų apsaugos lygio ir didesnės rinkos integracijos;
- (20) draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkams turėtų būti sudarytos sąlygos naudotis SESV įtvirtinta įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas. Todėl registracija savo buveinės valstybėje narėje turėtų leisti draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkams veikti kitose valstybėse narėse pagal įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas principus su sąlyga, kad kompetentingos institucijos laikosi atitinkamos pranešimų teikimo tvarkos;
- (21) siekiant užtikrinti aukštą paslaugų kokybę ir veiksmingą vartotojų apsaugą, buveinės ir priimančiosios valstybės narės turėtų glaudžiai bendradarbiauti vykdant šioje direktyvoje nustatytas pareigas. Kai draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkai vykdo veiklą įvairiose valstybėse narėse remiantis laisve teikti paslaugas, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija turėtų būti atsakinga už tai, kad būtų laikomasi šioje direktyvoje nustatytų pareigų, susijusių su visa vidaus rinkoje vykdoma veikla. Jei kompetentinga priimančiosios valstybės narės institucija sužino apie pareigų pažeidimus, įvykdytus jos teritorijoje, ji apie tai turėtų pranešti buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, kuri turėtų privalėti imtis tinkamų priemonių. Toks atvejis yra visų pirma susijęs su taisyklių dėl geros reputacijos, profesinių žinių ir kompetencijos reikalavimų arba dėl veiklos vykdymo pažeidimais. Be to, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi teisę įsikišti, jei buveinės valstybė narė nesiima tinkamų priemonių arba jei tos priemonės yra nepakankamos;
- (22) tais atvejais, kai kitoje valstybėje narėje įsteigiamas filialas ar nuolatinė buvimo vieta, tikslinga atsakomybę už pareigų vykdymą paskirstyti tarp buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės. Nors atsakomybė už tai, kad būtų vykdomos pareigos, turinčios įtakos visam verslui, kaip antai taisyklės dėl profesinių reikalavimų, turi tekti

buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pagal tą pačią tvarką kaip ir paslaugų teikimo atveju, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turėtų prisiimti atsakomybę už taisyklių dėl informavimo reikalavimų laikymąsi ir veiklos vykdymą jos teritorijoje teikiamų paslaugų atžvilgiu. Vis dėlto, jei priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija sužino apie pareigų pažeidimus, įvykdytus jos teritorijoje, kurių atžvilgiu ši direktyva priimančiajai valstybei narei nepriskiria atsakomybės, ji apie tai turėtų pranešti buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, kuri turėtų privalėti imtis atitinkamų priemonių. Toks atvejis yra visų pirma susijęs su taisyklių dėl geros reputacijos, profesinių žinių ir kompetencijos reikalavimų pažeidimais. Be to, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turėtų turėti teisę įsikišti, jei buveinės valstybė narė nesiima tinkamų priemonių arba jei tos priemonės yra nepakankamos;

- (23) valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę naudoti visas priemones, kurios būtinos siekiant užtikrinti, kad draudimo ir perdraudimo tarpininkai ir papildomos draudimo veiklos tarpininkai visoje Sąjungoje tinkamai vykdytų įsisteigimo laisve ar laisve teikti paslaugas grindžiamą veiklą. Siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą, visų kompetentingų institucijų veiksmų pobūdis, apimtis ir sudėtingumas turėtų atitikti konkretaus platintojo veiklai būdingą riziką, neatsižvelgiant į atitinkamo platintojo svarbą bendram rinkos finansiniam stabilumui;
- (24) valstybės narės turėtų įsteigti bendrą informacijos centrą, kuris sudarytų galimybes susipažinti su jų draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkų registrais. Tame bendrame informacijos centre turėtų būti pateikta nuoroda į kiekvieną atitinkamą kompetentingą instituciją kiekvienoje valstybėje narėje. Siekiant padidinti skaidrumą ir palengvinti tarpvalstybinę prekybą, Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (toliau – EIOPA), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010⁽¹⁾, turėtų sukurti, paskelbti ir nuolat atnaujinti bendrą elektroninę duomenų bazę, kurioje būtų saugomi įrašai apie visus draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkus, kurie pranešė apie ketinimą naudotis savo įsisteigimo laisve arba laisve teikti paslaugas. Kad EIOPA turėtų galimybę tai padaryti, valstybės narės turėtų nedelsdamos teikti jai atitinkamą informaciją. Duomenų bazėje turėtų būti nuoroda į kiekvieną atitinkamą kompetentingą instituciją kiekvienoje valstybėje narėje. Kiekvienos valstybės narės kiekviena kompetentinga institucija turėtų savo interneto svetainėje pateikti nuorodą į duomenų bazę;
- (25) tarpininko, kuris yra lygiavertis filialui, nuolatinis buvimas kitos valstybės narės teritorijoje turi būti traktuojamas taip pat, kaip filialo veikla, nebent tarpininkas būtų teisėtai įsisteigęs kita teisine forma. Toks atvejis galėtų būti, kai, atsižvelgiant į kitas aplinkybes, tas buvimas oficialiai nėra filialo forma, o apsiribojama biuru, kuriam vadovauja tarpininko darbuotojai arba nepriklausomas asmuo, turintis ilgalaikius įgaliojimus veikti tarpininko vardu tokiu pačiu būdu, kaip tą galėtų daryti agentūra;
- (26) turėtų būti aiškiai nustatytos buveinės ir priimančiosios valstybių narių atitinkamos teisės ir pareigos prižiūrėti draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkus, kuriuos jos įregistravo arba kurie vykdo draudimo ar perdraudimo platinimo veiklą jų teritorijoje naudodamiesi įsisteigimo laisve arba laisve teikti paslaugas;
- (27) siekiant spręsti klausimus, susijusius su atvejais, kai draudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas yra įsisteigęs valstybėje narėje, turėdamas vienintelį tikslą – išvengti kitos valstybės narės, kurioje jis visiškai arba daugiausia vykdo savo veiklą, taisyklių laikymosi, tinkamu sprendimu galėtų būti numatyta galimybė priimančiajai valstybei narei imtis prevencinių priemonių, jei ta veikla sukeliama rimta grėsmė tinkamam priimančiosios valstybės narės draudimo ir perdraudimo rinkos veikimui, ir šia direktyva tam neturėtų būti užkirstas kelias. Vis dėlto tos priemonės neturėtų būti kliūtimi laisvei teikti paslaugas bei įsisteigimo laisvei ir neturėtų sudaryti kliūčių vykdyti tarpvalstybinę veiklą;
- (28) svarbu užtikrinti draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkų ir draudimo bei perdraudimo įmonių darbuotojų, dalyvaujančių vykdančią veiklą, susijusią su draudimo ir perdraudimo liudijimų pardavimo parengiamuoju darbu, pardavimu ir paslaugomis po pardavimo, aukštą profesionalumo ir kompetencijos lygį. Todėl

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

tarpininkų ir papildomos draudimo veiklos tarpininkų ir draudimo bei perdraudimo įmonių darbuotojų profesinės žinios turi atitikti tos veiklos sudėtingumą. Turėtų būti reikalaujama, kad papildomos draudimo veiklos tarpininkai žinotų jų platinamų draudimo liudijimų sąlygas ir, kai taikytina, reikalavimų išmokėti draudimo išmoką ir skundų nagrinėjimo taisykles;

- (29) turėtų būti užtikrintas nuolatinis mokymas ir tobulinimasis. Toks mokymasis ir tobulinimasis galėtų apimti įvairių rūšių palankesnes mokymo galimybes, įskaitant kursus, e. mokymąsi ir kuravimą. Valstybės narės turėtų reglamentuoti formas, turinio ir reikalaujamų sertifikatų arba kitų tinkamų įrodymų klausimus, kaip antai įrašus lankymo sąraše arba sėkmingai išlaikytus egzaminus;
- (30) reikalavimai, susiję su reputacija, prisideda prie stabilaus ir patikimo draudimo sektoriaus ir siekiamo tikslo – tinkamai apsaugoti draudėjų interesus. Tie reikalavimai apima reikalavimą nebūti teistam už baudžiamąsias veikas ar už joki kitą lygiavertį nacionalinį pažeidimą, kaip antai pažeidimus pagal finansinių paslaugų teisės aktus, pažeidimus, susijusius su nesąžininga veikla, sukčiavimu ar finansiniais nusikaltimais, ir kitus pažeidimus pagal bendrovių teisę, bankroto ar nemokumo įstatymus;
- (31) ne mažiau svarbu, kad draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkų valdymo struktūrai priskiriami susiję asmenys, kurie dalyvauja platinant draudimo ar perdraudimo produktus, ir atitinkami draudimo ar perdraudimo produktų platintojo darbuotojai, kurie tiesiogiai dalyvauja draudimo ar perdraudimo produktų platinime, turėtų tinkamo lygio žinių ir kompetencijos, susijusių su platinimo veikla. Tinkamas žinių ir kompetencijos lygis turėtų būti užtikrintas tiems asmenims taikant konkrečių žinių ir profesinius reikalavimus;
- (32) valstybės narės neturėtų būti įpareigosos laikyti susijusiais asmenimis tų vadovų ar darbuotojų, kurie nėra tiesiogiai susiję su draudimo ar perdraudimo produktų platinimu. Kiek tai susiję su draudimo ir perdraudimo tarpininkais ir įmonėmis, visi darbuotojai, tiesiogiai dalyvaujantys platinimo veikloje, turėtų, kaip tikimasi, turėti tinkamų žinių ir kompetencijos, išskyrus tam tikras išimtis, kaip antai tuos asmenis, kurie atlieka tik administracines užduotis. Kiek tai susiję su papildomos draudimo veiklos tarpininkais, susijusiais darbuotojais turėtų būti laikomi bent asmenys, atsakingi už papildomų draudimo produktų platinimo veiklą, kurių žinios ir gebėjimai, kaip tikimasi, būtų tinkamo lygio. Kai draudimo ir perdraudimo produktų platintojas yra juridinis asmuo, valdymo struktūrai priskiriami asmenys, atsakingi už politikos ir procedūrų, susijusių su draudimo ar perdraudimo produktų platinimo veikla, vykdymą, taip pat turėtų laikytis reikalavimų dėl atitinkamų žinių ir kompetencijos. Tuo tikslu asmuo, atsakingas už draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkų vykdomą draudimo ar perdraudimo produktų platinimo veiklą, visada turėtų laikytis reikalavimų dėl žinių ir kompetencijos;
- (33) tų draudimo tarpininkų ir draudimo įmonių, kurie konsultuoja mažmeninius klientus draudimo principu pagrįstų investicinių produktų klausimais ar juos parduoda, atveju valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jie turėtų tinkamo lygio žinių ir kompetencijos, susijusių su siūlomais produktais. Tokios žinios ir kompetencija ypač svarbios turint omenyje tai, kad draudimo principu pagrįsti investiciniai produktai tampa vis sudėtingesni ir nuolat papildomi inovacijomis. Draudimo principu pagrįsto investicinio produkto pirkimas yra susijęs su rizika ir investuotojai turėtų turėti galimybę remtis suteikta vertinimų informacija ir kokybe. Be to, darbuotojams turėtų būti suteikta pakankamai laiko ir išteklių, kad jie galėtų vartotojams pateikti visą reikiamą informaciją apie jų teikiamus produktus;
- (34) nacionalinių nuostatų dėl profesinių reikalavimų koordinavimas ir asmenų, kurie pradeda ir vykdo draudimo ar perdraudimo produktų platinimo veiklą, registravimas gali būti naudingi ir vidaus rinkos finansinių paslaugų srityje sukūrimo užbaigimui, ir vartotojų apsaugos šioje srityje stiprinimui;
- (35) siekiant paskatinti tarpvalstybinę prekybą reikėtų nustatyti tarpininkų žinių ir gebėjimų abipusio pripažinimo principus;
- (36) nepaisant egzistuojančių draudikams ir tarpininkams skirtų bendro paso sistemų, draudimo rinka Sąjungoje tebėra labai suskaidyta. Siekiant sudaryti palankias sąlygas užsiimti tarpvalstybine veikla ir padidinti skaidrumą klientams, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų paskelbtos visuotinės gerovės taisyklės, taikomos jų teritorijose, taip pat turėtų būti viešai paskelbtas bendras elektroninis registras ir informacija apie visų valstybių narių visuotinės gerovės taisykles, taikomas draudimo ir perdraudimo produktų platinimui;
- (37) kompetentingų institucijų bendradarbiavimas ir keitimasis informacija yra labai svarbus siekiant apsaugoti klientus ir užtikrinti draudimo bei perdraudimo veiklos patikimumą vidaus rinkoje. Keitimasis informacija turėtų būti ypač skatinamas tiek registracijos procese, tiek nuolat, atsižvelgiant į informaciją, susijusią su asmenų, atsakingų už

draudimo ar perdraudimo produktų platintojo veiklos vykdymą, gerą reputaciją ir profesines žinias bei kompetenciją;

- (38) draudimo produktų platintojų ir klientų ginčams spręsti valstybėse narėse būtina nustatyti tinkamas ir veiksmingas neteismines skundų pateikimo ir teisių gynimo procedūras, naudojant tam tikrais atvejais esamas procedūras. Tas skundų pateikimo ir žalos atlyginimo procedūras turėtų būti galima naudoti ginčiuose dėl šioje direktyvoje nustatytų teisių ir pareigų. Tokių neteisminių skundų pateikimo ir teisių gynimo procedūrų tikslas – greičiau ir pigiau išspręsti draudimo produktų platintojų ir klientų ginčus;
- (39) daugelis draudimo tarpininkų ir įmonių vienu metu užsiima vis įvairesnių rūšių veikla, todėl padidėja konflikto tarp tų skirtingų veiklos rūšių ir klientų interesų galimybė. Todėl būtina numatyti taisykles, kuriomis būtų užtikrinama, kad tokie interesų konfliktai negalėtų neigiamai paveikti kliento interesų;
- (40) klientams turėtų būti iš anksto teikiama aiški informacija apie draudimo produktą parduodančių asmenų statusą ir jų gaunamo atlygio rūšį. Tokia informacija turėtų būti teikiama klientui prieš sudarant sutartį. Jos tikslas – parodyti ryšį tarp draudimo įmonės ir tarpininko ir, kai taikoma, tarpininkų atlygio rūšį;
- (41) siekiant klientui teikti informaciją apie teikiamas draudimo produktų platinimo paslaugas nepriklausomai nuo to, ar klientas jas perka per tarpininką, ar tiesiogiai iš draudimo įmonės, ir neiškreipti konkurencijos skatinant draudimo įmones draudimo produktus klientams parduoti tiesiogiai, o ne per tarpininkus, kad išvengtų informavimo reikalavimų, draudimo įmonėms taip pat reikėtų nustatyti reikalavimą teikti informaciją klientams apie atlygio, kurį jų darbuotojai gauna už draudimo produktų pardavimą, pobūdį;
- (42) draudimo tarpininkams ir draudimo įmonėms taikomi vienodi reikalavimai platinant draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1286/2014⁽¹⁾. Be informacijos, kuri turi būti pateikta pagrindinės informacijos dokumento forma, draudimo principu pagrįstų investicinių produktų platintojai turėtų pateikti papildomą informaciją apie platinimo sąnaudas, kurios dar nėra įtrauktos į išlaidas, nurodytas pagrindinės informacijos dokumente, kad klientas galėtų suprasti, kokį kumuliatyvų poveikį turi tos bendros išlaidos investicijų grąžai. Todėl šioje direktyvoje reikėtų nustatyti taisykles dėl informacijos apie platinimo paslaugų išlaidas, susijusias su aptariamais draudimo principu pagrįstais investiciniais produktais;
- (43) šia direktyva siekiama stiprinti vartotojų apsaugą, todėl kai kurios jos nuostatos taikomos tik verslininkų santykiams su vartotojais, ypač tos nuostatos, kurios reglamentuoja draudimo tarpininkų ar kitų draudimo produktų pardavėjų veiklos vykdymo taisykles;
- (44) kad būtų išvengta netinkamo pardavimo atvejų, parduodant draudimo produktus turėtų būti visada pateikiama reikalavimų ir poreikių analizė remiantis informacija, gauta iš kliento. Bet koks klientui siūlomas draudimo produktas visada turėtų atitikti kliento reikalavimus ir poreikius ir turėtų būti pateiktas suprantama forma siekiant, kad klientas galėtų priimti informaciją pagrįstą sprendimą;
- (45) kai konsultacijos teikiamos prieš parduodant draudimo produktus, be pareigos nustatyti klientų reikalavimus ir poreikius, klientui turėtų būti teikiama asmeninė rekomendacija, paaiškinant, kodėl konkretus produktas geriausiai atitinka kliento draudimo reikalavimus ir poreikius;
- (46) valstybės narės turėtų reikalauti, kad draudimo produktų platintojų atlygio politika jų darbuotojų ar atstovų atžvilgiu nepakenktų jų galimybei veikti kuo labiau atsižvelgiant į klientų interesus arba nesutrukdytų pateikti tinkamą rekomendaciją ar informaciją tokia forma, kuri būtų teisinga, aiški ir neklaidinanti. Atlygis, mokamas atsižvelgiant į pardavimų tikslus, neturėtų apimti paskatos klientui rekomenduoti konkretų produktą;
- (47) klientui labai svarbu žinoti, ar jis bendrauja su draudimo tarpininku, kuris konsultuoja remdamasis sąžininga ir konkretaus asmens poreikius atitinkančia analize. Siekiant įvertinti, ar tarpininkas, atlikdamas sąžiningą ir konkretaus asmens poreikius atitinkančią analizę, panaudojo pakankamai didelį sutarčių ir tiekėjų skaičių, būtina skirti pakankamai dėmesio, *inter alia*, kliento poreikiams, tų tiekėjų skaičiui rinkoje, tų draudimo produktų tiekėjų užimamai rinkos daliai, kiekvieno tiekėjo siūlomų atitinkamų draudimo produktų skaičiui ir tų produktų ypatybėms.

⁽¹⁾ 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų (OL L 352, 2014 12 9, p. 1).

Šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms nustatyti reikalavimą, kad draudimo tarpininkas, kuris nori teikti konsultacijas dėl draudimo sutarties remdamasis sąžininga ir konkretaus asmens poreikius atitinkančia analize, turėtų pateikti tokią nuomonę dėl visų draudimo sutarčių, kurias platina toks draudimo tarpininkas;

- (48) prieš sudarant sutartį, įskaitant atvejus, kai parduodant produktus konsultacija neteikiama, klientui turėtų būti suteikta svarbi informacija apie draudimo produktą, kad klientas galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą. Draudimo produkto informacijos dokumente turėtų būti pateikiama standartinė informacija apie ne gyvybės draudimo produktus. Ją turėtų parengti atitinkama draudimo įmonė arba atitinkamose valstybėse narėse – draudimo tarpininkas, kuris kuria draudimo produktą. Draudimo tarpininkas turėtų paaiškinti klientui pagrindines savo parduodamo draudimo produkto ypatybes, todėl jo darbuotojai turėtų turėti tinkamus išteklius ir laiko tai padaryti;
- (49) kolektyvinio draudimo atveju „klientas“ turėtų reikšti grupės narių atstovą, kuris jų vardu pasirašo draudimo sutartį, kai atskiras grupės narys negali priimti pavienio sprendimo prisijungti prie, kaip antai privalomos profesinių pensijų sistemos. Grupės atstovas, nedelsiant po to, kai prie kolektyvinio draudimo prisijungia narys, prirėkęs turėtų jam pateikti draudimo produkto informacijos dokumentą ir informaciją apie platintojo veiklą;
- (50) reikėtų nustatyti vienodas taisykles, pagal kurias klientui būtų suteikta galimybė pasirinkti informacijos pateikimo būdą, leidžiant naudoti elektroninių ryšių priemones, kai tai tinkama, atsižvelgiant į sandorio aplinkybes. Vis dėlto klientui turėtų būti suteikta galimybė gauti informaciją popierine forma. Siekiant užtikrinti klientams galimybę gauti informaciją, visa ikisutartinė informacija turėtų būti pasiekama nemokamai;
- (51) būtinybė reikalauti tokios informacijos atskleidimo yra mažesnė, kai klientas nori sudaryti komercinės ir pramoninės rizikos perdraudimo ar draudimo sutartį arba vien dėl draudimo principu pagrįstų investicinių produktų platinimo tikslų, kai klientas yra profesionalus klientas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2014/65/ES;
- (52) šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos minimalios draudimo produktų platintojų pareigos dėl informacijos teikimo klientams. Informacijos teikimo srityje valstybė narė turėtų turėti galimybę palikti galioti arba nustatyti griežtesnes nuostatas, kurios gali būti taikomos draudimo produktų platintojams, nesvarbu, kokios nuostatos galioja jų buveinės valstybėje narėje, kai tokie platintojai vykdo draudimo produktų platinimo veiklą tos valstybės narės teritorijoje su sąlyga, kad tos griežtesnės nuostatos atitinka Sąjungos teisės aktus, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB⁽¹⁾. Valstybė narė, kuri, be šios direktyvos nuostatų, siūlo taikyti ir taiko papildomas draudimo produktų platintojų veiklą ir draudimo produktų pardavimą reglamentuojančias nuostatas, turėtų užtikrinti, kad dėl tų nuostatų atsirandanti administracinė našta būtų proporcinga vartotojų apsaugos atžvilgiu ir liktų ribota;
- (53) kryžminis pardavimas yra įprasta draudimo produktų platintojų naudojama strategija visoje Sąjungoje. Toks pardavimas klientams gali būti naudingas, bet tam tikrais atvejais gali būti nepakankamai paisoma klientų interesų. Taikant šią direktyvą neturėtų būti trukdoma platinti kelių rūšių rizikos draudimo liudijimus;
- (54) šios direktyvos nuostatos dėl kryžminio pardavimo neturėtų daryti poveikio Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais nustatomos taisyklės, taikomos kryžminio pardavimo praktikai tam tikrų kategorijų prekių ar paslaugų atžvilgiu, taikymui;
- (55) siekiant užtikrinti, kad draudimo produktai atitiktų tikslinės rinkos poreikius, draudimo įmonės, o valstybėse narėse, kuriose draudimo tarpininkai kuria vartotojams parduoti skirtus draudimo produktus, – draudimo tarpininkai turėtų išlaikyti, taikyti ir peržiūrėti kiekvieno draudimo produkto patvirtinimo procesą. Kai draudimo produktų platintojas konsultuoja dėl draudimo produktų, kurių jis nekuria, arba juos siūlo, jis visada turėtų sugebėti suprasti tų produktų ypatybes ir nustatyti jų tikslinę rinką. Šia direktyva neturėtų būti apribojami metodų įvairovė ir lankstumas, kuriuos įmonės taiko naujiems produktams kurti;
- (56) draudimo principu pagrįsti investiciniai produktai dažnai siūlomi klientams kaip galima investicinių produktų, kuriems taikoma Direktyva 2014/65/ES, alternatyva arba pakaitalas. Siekiant užtikrinti nuoseklią investuotojų apsaugą ir išvengti reguliacinio arbitražo rizikos, svarbu, kad draudimo principu pagrįstiems investiciniams produktams be veiklos vykdymo standartų, kurie apibrėžti visiems draudimo produktams, būtų taikomi ir konkretūs

⁽¹⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

standartai, skirti investiciniams elementams, esantiems tuose produktuose. Tokie konkretūs standartai turėtų apimti reikalavimą teikti tinkamą informaciją ir reikalavimą, kad konsultacijos būtų tinkamos, o atlygis būtų ribojamas;

- (57) siekiant užtikrinti, kad bet koks mokestis, komisiniai ar nepiniginė nauda, susijusi su draudimo principu pagrįstų investicinių produktų platinimu, gauta arba sumokėta bet kurios kitos šalies, išskyrus klientą arba asmenį, veikiančią kliento vardu, nedarytų neigiamo poveikio klientui teikiamos atitinkamos paslaugos kokybei, draudimo produktų platintojas turėtų įdiegti tinkamas ir proporcingas priemones, siekdamas išvengti tokio neigiamo poveikio. Tuo tikslu draudimo produktų platintojas turėtų parengti, priimti ir nuolat peržiūrėti politiką ir procedūras, susijusias su interesų konfliktais, siekiant išvengti bet kokio neigiamo poveikio atitinkamos paslaugos kokybei, ir užtikrinti, kad klientai būtų tinkamai informuojami apie mokesčius, komisinius ar naudą;
- (58) siekiant užtikrinti, kad draudimo įmonės ir asmenys, užsiimantys draudimo produktų platinimu, laikytųsi šios direktyvos nuostatų ir kad visoje Sąjungoje jiems būtų sudarytos panašios sąlygos, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų administracines sankcijas ir kitas priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Esamų įgaliojimų ir jų praktinio taikymo apžvalga, kuria siekiama skatinti sankcijų ir kitų priemonių konvergenciją, pateikta 2010 m. gruodžio 8 d. Komisijos komunikate dėl sankcijų finansinių paslaugų sektoriuje griežtinimo. Todėl valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir kitos priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl adresatų, o tai yra kriterijai, į kuriuos būtina atsižvelgti taikant sankciją arba kitą priemonę ir jas skelbiant;
- (59) nors valstybėms narėms nedraudžiama nustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ir baudžiamųjų sankcijų už tuos pačius pažeidimus, neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl administracinių sankcijų už šios direktyvos pažeidimus, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė. Pagal nacionalinę teisę valstybės narės neprivalo taikyti administracinių ir baudžiamųjų sankcijų už tą patį pažeidimą, tačiau jos turėtų galėti tai padaryti, jei tai yra leidžiama pagal jų nacionalinę teisę. Tačiau dėl to, kad paliekamos baudžiamosios, o ne administracinės sankcijos už šios direktyvos pažeidimus, neturėtų sumažėti arba būti kitaip paveiktas kompetentingų institucijų gebėjimas laiku bendradarbiauti, susipažinti su informacija ir ja keistis su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis šios direktyvos tikslais, be kita ko, po to, kai atitinkamų pažeidimų atvejais kreipiamasi į kompetentingas teismines institucijas dėl patraukimo baudžiamojon atsakomybėn;
- (60) visų pirma kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai taikyti pinigines sankcijas, kurios būtų pakankamai didelės, kad atsvertų faktinę ar potencialią naudą ir turėtų atgrasanti poveikį net didesnėms įstaigoms ir jų vadovams;
- (61) siekiant užtikrinti nuoseklią investuotojų apsaugą ir išvengti reguliacinio arbitražo rizikos, svarbu, kad pažeidimų, susijusių su draudimo principu pagrįstų investicinių produktų paskirstymu, atvejais valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir kitos priemonės būtų suderintos su nustatytais Reglamente (ES) Nr. 1286/2014;
- (62) siekiant užtikrinti, kad sankcijos visoje Sąjungoje būtų taikomos nuosekliai, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės, nustatydamos administracinių sankcijų arba kitų priemonių rūšį ir administracinių piniginių sankcijų dydį, užtikrintų, jog kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes;
- (63) siekiant užtikrinti, kad kompetentingų institucijų sprendimai dėl pažeidimų turėtų atgrasanti poveikį plačiajai visuomenei, ir informuotų rinkos dalyvius apie elgesį, kuris yra laikomas žalingu klientams, tie sprendimai turi būti paskelbti su sąlyga, kad terminas skundai paduoti yra pasibaigęs ir tas sprendimas nebuvo apskūstas, nebent toks atskleidimas keltų pavojų finansų rinkos stabilumui ar vykstančiam tyrimui. Kai pagal nacionalinę teisę numatytas sankcijos ar kitos priemonės, kuri gali būti apskūsta, paskelbimas, tokia informacija bei skundo nagrinėjimo rezultatai turėtų būti paskelbti nedelsiant. Bet kuriuo atveju, jei paskelbta sankcija ar kita priemonė susijusioms šalims galėtų padaryti neproporcingą žalą, kompetentinga institucija turėtų galėti nuspręsti neskelbti apie sankciją arba kitą priemonę arba ją skelbti anonimiškai;
- (64) kad kompetentingos institucijos galėtų nustatyti galimus pažeidimus, joms turėtų būti suteikti reikiami tyrimo įgaliojimai, jos turėtų sukurti veiksmingus mechanizmus, kad galėtų pranešti apie galimus arba padarytus pažeidimus;
- (65) šioje direktyvoje turėtų būti nurodytos ir administracinės sankcijos, ir kitos priemonės, nepaisant to, ar pagal nacionalinę teisę jos priskiriamos prie sankcijų ar prie kitų priemonių;
- (66) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis jokioms valstybių narių teisės nuostatoms, susijusioms su nusikalstama veika;

- (67) kad būtų pasiekti šioje direktyvoje nustatyti tikslai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti aktus dėl produktų priežiūros ir visų produktų valdymo reikalavimų, taip pat dėl draudimo principu pagrįstų investicinių produktų platinimo, interesų konfliktų valdymo, sąlygų, pagal kurias gali būti išmokamos paskatos ar jos gaunamos, ir dėl tinkamumo ir priimtimumo vertinimo. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (68) finansinių paslaugų techniniais standartais turėtų būti užtikrinamas nuoseklus jų suderinimas ir tinkama vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Kadangi EIOPA yra itin specializuotą kompetenciją turinti įstaiga, jai turėtų būti patikėta tik parengti su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus, kurie būtų teikiami Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai;
- (69) pagal bendrą Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos susitarimą dėl deleguotųjų aktų, nedarant poveikio jo tolesnei peržiūrai, Komisija turėtų atsižvelgti į laikotarpį, per kurį pareiškiami prieštaravimai, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos procedūras dėl deleguotojo akto perdavimo datos. Be to, pagal bendrą susitarimą dėl deleguotųjų aktų, nedarant poveikio jo tolesnei peržiūrai, ir, kai taikytina, pagal Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010, prieš priimant deleguotąjį aktą būtina užtikrinti tinkamą skaidrumą bei ryšius su Europos Parlamentu ir Taryba;
- (70) asmens duomenų tvarkymui, kurį atlieka EIOPA pagal šią direktyvą, turėtų būti taikomi Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001⁽²⁾, prižiūrint Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui;
- (71) šioje direktyvoje paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kaip įtvirtinta Sutartyse;
- (72) ši direktyva neturėtų pernelyg apsunkinti mažųjų ir vidutinių draudimo ir perdraudimo produktų platintojų. Viena iš priemonių tokiam tikslui pasiekti yra tinkamas proporcingumo principo taikymas. Tas principas turėtų būti taikomas tiek reikalavimams, taikomiems draudimo ir perdraudimo produktų platintojams, tiek naudojimuisi priežiūros įgaliojimais;
- (73) ši direktyva turėtų būti peržiūreta praėjus penkeriems metams po šios direktyvos įsigaliojimo dienos, siekiant atsižvelgti į rinkos pokyčius, taip pat į pokyčius kitose Sąjungos teisės srityse arba valstybių narių patirtį įgyvendinant Sąjungos teisės aktus, visų pirma dėl produktų, kuriems taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB⁽³⁾;
- (74) Direktyva 2002/92/EB turėtų būti panaikinta po 24 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo. Tačiau Direktyvos 2002/92/EB IIIA skyrius turi būti išbrauktas nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos;
- (75) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kuriomis iš esmės keičiamos Direktyvos 2002/92/EB nuostatos. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas atsiranda pagal tą direktyvą;
- (76) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių pareigoms, susijusioms su Direktyvos 2002/92/EB perkėlimo į nacionalinę teisę terminais;
- (77) vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę 2012 m. lapkričio 23 d.⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos ES institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽³⁾ 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (OL L 235, 2003 9 23, p. 10).

⁽⁴⁾ OL C 100, 2013 4 6, p. 12.

- (78) kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jos masto tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (79) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės išpareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos draudimo ir perdraudimo produktų platinimo veiklos pradėjimo ir vykdymo Sąjungoje taisyklės.
2. Ši direktyva taikoma visiems fiziniams ar juridiniams asmenims, įsisteigusiems valstybėje narėje ar norintiems joje įsisteigti, kad pradėtų ir vykdytų draudimo ir perdraudimo produktų platinimo veiklą.
3. Ši direktyva netaikoma papildomos draudimo veiklos tarpininkams, vykdančioms draudimo produktų platinimo veiklą, kai įvykdomos visos šios sąlygos:
 - a) draudimo produktas papildo tiekėjo siūlomą prekę ar paslaugą, kai toks draudimas apima:
 - i) to tiekėjo siūlomos prekės sugedimo, praradimo ar sugadinimo riziką ar nepasinaudojimą tiekėjo paslauga arba
 - ii) bagažo sugadinimą ar praradimą ir kitą riziką, susijusią su kelione, užsakyta iš to tiekėjo;
 - b) už draudimo produktą mokama draudimo įmokų suma neviršija 600 EUR; ta suma apskaičiuojama metams remiantis *pro rata* principu;
 - c) nukrypstant nuo b punkto, kai draudimo produktas papildo a punkte nurodytą paslaugą ir tos paslaugos trukmė yra ne ilgesnė kaip trys mėnesiai, o mokama draudimo įmokos suma vienam asmeniui neviršija 200 EUR.
4. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo įmonė ar draudimo tarpininkas, vykdydamas draudimo produktų platinimo veiklą per papildomos draudimo veiklos tarpininką, kuriam pagal 3 dalį ši direktyva netaikoma, užtikrintų, jog:
 - a) prieš sudarant sutartį klientui būtų suteikta informacija apie jo tapatybę ir adresą bei apie 14 straipsnyje nurodytas procedūras, pagal kurias klientui ir kitoms suinteresuotosioms šalims sudaroma galimybė teikti skundą;
 - b) būtų nustatyta tinkama ir proporcinga tvarka, siekiant laikytis 17 ir 24 straipsnių ir atsižvelgti į kliento poreikius ir reikalavimus, prieš siūlant sutartį;
 - c) prieš sudarant sutartį klientui būtų pateiktas 20 straipsnio 5 dalyje nurodytas draudimo produkto informacijos dokumentas.
5. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos stebėtų rinką, įskaitant papildomos draudimo veiklos produktų, kurie teikiami rinkai, platinami ar parduodami toje valstybėje narėje ar iš tos valstybės narės, rinką. EIOPA gali sudaryti palankias tokios stebėsenos sąlygas ir ją koordinuoti.
6. Ši direktyva netaikoma draudimo ir perdraudimo produktų platinimo veiklai, susijusiai su rizika ir išpareigojimais už Sąjungos ribų.

Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių teisės aktams, reglamentuojantiems draudimo ir perdraudimo produktų platinimo veiklą, kurią jos teritorijoje pagal laisvės teikti paslaugas principą vykdo trečiojoje valstybėje įsteigtos draudimo ir perdraudimo įmonės arba tarpininkai, su sąlyga, kad užtikrinamas vienodo požiūrio į visus asmenis, kurie užsiima draudimo ir perdraudimo produktų platinimo veikla ar turi leidimą ją užsiimti toje rinkoje, taikymas.

Ši direktyva nereglamentuoja draudimo ar perdraudimo produktų platinimo veiklos, vykdomos trečiojoje valstybėje.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie visus bendro pobūdžio sunkumus, su kuriais susiduria jų draudimo ar perdraudimo produktų platintojai, įsisteigdami ar vykdydami draudimo ar perdraudimo produktų platinimo veiklą bet kurioje trečiojoje valstybėje.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje:

1. draudimo produktų platinimas – veikla, susijusi su konsultavimu dėl galimybės sudaryti draudimo sutartis, siūlymu sudaryti draudimo sutartis ar kitu su draudimo sutarčių sudarymu susijusiu parengiamuoju darbu, veikla, susijusi su draudimo sutarčių sudarymu arba pagalba administruojant ir vykdamas tokias sutartis, visų pirma pateikus reikalavimą išmokėti draudimo išmoką, įskaitant informacijos apie vieną ar daugiau draudimo sutarčių teikimą pagal kriterijus, kuriuos klientas pasirinko naudodamasis interneto svetaine arba kitomis priemonėmis, ir draudimo produktų sąrašą pagal rangą sudarymą, įskaitant kainų ir produktų palyginimą, arba nuolaidos taikymą draudimo sutarties kainai, kai klientas gali tiesiogiai ar netiesiogiai sudaryti draudimo sutartį naudodamasis interneto svetaine arba kitomis priemonėmis;
2. perdraudimo produktų platinimas – veikla, įskaitant veiklą, kurią perdraudimo įmonė vykdo be perdraudimo tarpininko pagalbos, susijusi su konsultavimu dėl galimybės sudaryti perdraudimo sutartis, siūlymu sudaryti perdraudimo sutartis ar kitu su perdraudimo sutarčių sudarymu susijusiu parengiamuoju darbu, veikla, susijusi su perdraudimo sutarčių sudarymu arba pagalba administruojant ir vykdamas tokias sutartis, visų pirma pateikus reikalavimą išmokėti draudimo išmoką;
3. draudimo tarpininkas – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, išskyrus draudimo ar perdraudimo įmonę ar jų darbuotojus ir papildomos draudimo veiklos tarpininką, kuris pradeda vykdyti ar vykdo draudimo produktų platinimo veiklą ir už tai gauna atlygį;
4. papildomos draudimo veiklos tarpininkas – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, išskyrus kredito įstaigą ar investicinę įmonę, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, kuris pradeda vykdyti arba vykdo draudimo produktų platinimo veiklą kaip papildomą veiklą ir už tai gauna atlygį, su sąlyga, kad įvykdytos visos šios sąlygos:
 - a) draudimo produktų platinimas nėra pagrindinė šio fizinio ar juridinio asmens profesinė veikla;
 - b) fizinis ar juridinis asmuo platina tik tam tikrus draudimo produktus, kurie papildo prekę ar paslaugą;
 - c) atitinkami draudimo produktai neapima gyvybės draudimo arba civilinės atsakomybės draudimo rizikos, nebent tas draudimas papildytų prekę ar paslaugą, kuriuos tarpininkas teikia užsiimdamas pagrindine profesine veikla;
5. perdraudimo tarpininkas – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, išskyrus perdraudimo įmonę ar jos darbuotojus, kuris pradeda ar vykdo perdraudimo produktų platinimo veiklą ir už tai gauna atlygį;
6. draudimo įmonė – įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB⁽²⁾ 13 straipsnio 1 dalyje;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

7. perdraudimo įmonė – perdraudimo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 4 dalyje;
8. draudimo produktų platintojas – bet kuris draudimo tarpininkas, papildomos draudimo veiklos tarpininkas ar draudimo įmonė;
9. atlygis – bet kokie už draudimo produktų platinimo veiklą siūlomi ar mokami komisiniai, mokestis ar bet koks kitas apmokėjimo būdas, įskaitant bet kokios rūšies ekonominę naudą ar bet koki kitą finansinį ar nefinansinį pranašumą ar paskatą;
10. buveinės valstybė narė:
 - a) kai tarpininkas yra fizinis asmuo – valstybė narė, kurioje yra jo gyvenamoji vieta;
 - b) kai tarpininkas yra juridinis asmuo – valstybė narė, kurioje yra jo registruotoji buveinė, arba, jeigu pagal savo nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;
11. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurioje draudimo ar perdraudimo tarpininkas turi nuolatinę buvimo vietą ar įsteigtą padalinį arba teikia paslaugas ir kuri nėra jo buveinės valstybė narė;
12. filialas – tarpininko atstovybė arba filialas, esantis valstybės narės, išskyrus buveinės valstybę narę, teritorijoje;
13. glaudus ryšys – glaudus ryšys, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 17 dalyje;
14. pagrindinė veiklos vieta – vieta, iš kurios vadovaujama pagrindinei veiklai;
15. konsultacija – asmeninių rekomendacijų dėl vienos ar daugiau draudimo sutarčių teikimas klientui jo prašymu arba draudimo produktų platintojo iniciatyva;
16. didelė rizika – didelė rizika, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 27 dalyje;
17. draudimo principu pagrįstas investicinis produktas – draudimo produktas, kuris turi termino arba išperkamąją vertę, kai tas terminas ar išperkamoji vertė visiškai arba iš dalies tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso nuo rinkos svyravimų, ir neapima:
 - a) ne gyvybės draudimo produktų, išvardytų Direktyvos 2009/138/EB I priede (ne gyvybės draudimo grupės);
 - b) gyvybės draudimo sutarčių, kai draudimo išmokos pagal sutartį išmokamos tik mirties atveju arba darbingumo netekimo dėl sužalojimo, ligos ar negalios atveju;
 - c) pensijų produktų, kurių pagal nacionalinę teisę pripažinta pirminė paskirtis yra užtikrinti investuotojui pajamas išėjus į pensiją ir kurie suteikia investuotojui teisę į tam tikras išmokas;
 - d) profesinių pensijų sistemų, kurios oficialiai pripažintos ir patenka į Direktyvos 2003/41/EB arba Direktyvos 2009/138/EB taikymo sritį;
 - e) tam tikrų pensijų produktų, kurių atžvilgiu pagal nacionalinės teisės aktus reikalaujama, kad darbdavys už juos mokėtų finansines įmokas, ir nei darbdavys, nei darbuotojas negali pasirinkti pensijų produkto arba teikėjo;
18. patvarioji laikmena – bet kokia priemonė, kuria:
 - a) klientui sudaroma galimybė saugoti asmeniškai tam klientui skirtą informaciją taip, kad ji būtų vėliau prieinama ir tokią galimybę klientas turėtų tokį laikotarpį, kuris atitinka tos informacijos paskirtį, ir
 - b) sudaroma galimybė saugomą informaciją atgaminti nepakitusią.
2. 1 dalies 1 ir 2 punktų tikslais draudimo ar perdraudimo produktų platinimu nelaikoma jokia toliau nurodyta veikla:
 - a) atsitiktinis informacijos teikimas, užsiimant kita profesine veikla, kai:
 - i) informacijos teikėjas nesiima jokių papildomų veiksmų siekdamas padėti sudaryti ar vykdyti draudimo sutartį;
 - ii) ta veikla nesiekia padėti klientui sudaryti ar vykdyti perdraudimo sutartį;

- b) draudimo ar perdraudimo įmonei pateiktų reikalavimų išmokėti draudimo išmoką administravimas profesiniu pagrindu, taip pat žalos (nuostolių) nustatymas ir ekspertinis reikalavimų išmokėti draudimo išmoką vertinimas;
- c) vien duomenų ir informacijos apie potencialius draudėjus teikimas draudimo tarpininkams, perdraudimo tarpininkams, draudimo įmonėms arba perdraudimo įmonėms, kai informacijos teikėjas nesiima jokių papildomų veiksmų siekdamas padėti sudaryti draudimo ar perdraudimo sutartį;
- d) vien informacijos apie draudimo ar perdraudimo produktus, draudimo tarpininką, perdraudimo tarpininką, draudimo įmonę arba perdraudimo įmonę teikimas potencialiems draudėjams, kai informacijos teikėjas nesiima jokių papildomų veiksmų siekdamas padėti sudaryti draudimo ar perdraudimo sutartį.

II SKYRIUS

REGISTRACIJOS REIKALAVIMAI

3 straipsnis

Registracija

1. Draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkai registruojami savo buveinės valstybės narės kompetentingoje institucijoje.

Pagal šią direktyvą nereikalaujama registruoti draudimo ir perdraudimo įmonių ir jų darbuotojų.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos taikymui, valstybės narės gali nustatyti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės bei tarpininkai ir kitos įstaigos gali bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis registruojant draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkus bei taikant 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Visų pirma, prižiūrint kompetentingai institucijai, draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo ar perdraudimo tarpininkas arba draudimo ar perdraudimo įmonių arba draudimo ar perdraudimo tarpininkų asociacija gali registruoti draudimo, perdraudimo bei papildomos draudimo veiklos tarpininkus.

Draudimo ar perdraudimo tarpininkas arba papildomos draudimo veiklos tarpininkas gali veikti draudimo ar perdraudimo įmonės arba kito tarpininko atsakomybe. Tokiu atveju valstybės narės gali nustatyti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė arba kitas tarpininkas privalo užtikrinti, jog draudimo ar perdraudimo tarpininkas arba papildomos draudimo veiklos tarpininkas atitiktų registracijos sąlygas, įskaitant 6 dalies pirmos pastraipos c punkte nustatytas sąlygas.

Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad už draudimo ar perdraudimo tarpininką arba papildomos draudimo veiklos tarpininką atsakomybę prisiimanti draudimo ar perdraudimo įmonė ar kitas tarpininkas įregistruotų tą tarpininką arba papildomos veiklos tarpininką.

Valstybės narės neprivalo taikyti pirmoje pastraipoje nurodyto reikalavimo visiems fiziniams asmenims, kurie dirba draudimo ar perdraudimo tarpininkui arba papildomos draudimo veiklos tarpininkui ir kurie užsiima draudimo ar perdraudimo produktų platinimo veikla.

Valstybės narės užtikrina, kad registruose būtų nurodyti fizinių asmenų, kurie draudimo ar perdraudimo produktų platintojo administracijoje atsako už draudimo ar perdraudimo produktų platinimą, vardai ir pavardės.

Registruose taip pat nurodomos valstybės narės, kuriose tarpininkas vykdo veiklą pagal įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas principus.

2. Valstybės narės gali įsteigti daugiau nei vieną draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkų registrą, su sąlyga, kad jos nustato kriterijus, pagal kuriuos turi būti registruojami tarpininkai.

Valstybės narės įsteigia internetinę registracijos sistemą. Ta sistema turi būti lengvai prieinama ir ja naudojantis registracijos formą turi būti galima užpildyti tiesiogiai internetu.

3. Tais atvejais, kai valstybėje narėje yra daugiau nei vienas registras, ta valstybė narė įsteigia bendrą informacijos centrą, kuris sudarytų galimybę greitai ir lengvai gauti tuose registruose elektroniniu būdu kaupiamą ir atnaujinamą informaciją. Informacijos centre taip pat teikiama buveinės valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų identifikavimo informacija.

4. EIOPA sukuria, paskelbia savo svetainėje ir nuolat atnauja bendrą elektroninį registrą, kuriame registruojami draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkai, apie savo ketinimą vykdyti tarpvalstybinę veiklą pranešę pagal III skyrių. Kad EIOPA turėtų galimybę tai padaryti, valstybės narės nedelsdamos teikia jai atitinkamą informaciją. Registre pateikiamos nuorodos į visų valstybių narių kompetentingų institucijų interneto svetaines, o iš tų svetainių galima patekti į registrą.

EIOPA turi prieigos prie pirmoje pastraipoje nurodytame registre saugomų duomenų teisę. EIOPA ir kompetentingos institucijos turi teisę keisti tokius duomenis. Duomenų subjektai, kurių asmens duomenys saugomi registre ir kuriais keičiamasi, turi teisę į prieigą prie tokių saugomų duomenų ir teisę būti tinkamai informuoti.

EIOPA sukuria interneto svetainę su nuorodomis į kiekvieną bendrą informacijos centrą arba, kai taikoma, į valstybių narių pagal 3 dalį įsteigtą registrą.

Buveinės valstybės narės užtikrina, kad draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkai būtų registruojami tik jeigu jie atitinka 10 straipsnyje nustatytus atitinkamus reikalavimus.

Registracijos galiojimą reguliariai tikrina kompetentinga institucija.

Buveinės valstybės narės užtikrina, kad draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininkai, kurie nebeatitinka 10 straipsnyje nustatytų reikalavimų, būtų išregistruoti iš registro. Kai taikoma, buveinės valstybė narė apie tokį tarpininko išregistravimą iš registro praneša priimančiajai valstybei narei.

5. Valstybės narės užtikrina, kad tarpininkų paraiškos įtraukti į registrą būtų išnagrinėtos per tris mėnesius nuo išsamios paraiškos pateikimo dienos ir kad pareiškėjui būtų nedelsiant pranešta apie sprendimą.

6. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatyta sąlyga, jog norint įregistruoti draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininką, būtina pateikti visą šią informaciją:

- a) akcininkų arba narių, kurie gali būti fiziniai arba juridiniai asmenys ir turi didesnę negu 10 % tarpininko akcijų paketą, tapatybę ir tų paketų dydį;
- b) asmenų, susijusių glaudžiais ryšiais su tarpininku, tapatybę;
- c) informaciją, rodančią, kad tie akcijų paketai ar glaudūs ryšiai netrukdo kompetentingai institucijai veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.

Valstybės narės užtikrina, kad tarpininkai be nepagrįsto delsimu informuotų kompetentingas institucijas apie bet kokius pagal šią dalį pateiktos informacijos pokyčius.

7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos atsisakytų registruoti, jei jos negali veiksmingai atlikti priežiūros funkcijų dėl trečiosios valstybės įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių vieno ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais tarpininkas yra susijęs glaudžiais ryšiais, veiklą, arba dėl sunkumų, atsirandančių įgyvendinant tuos įstatymus ir kitus teisės aktus.

III SKYRIUS

LAISVĖ TEIKTI PASLAUGAS IR ĮSISTEIGIMO LAISVĖ

4 straipsnis

Naudojimasis laisve teikti paslaugas

1. Draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas, kuris ketina pirmą kartą vykdyti veiklą kitos valstybės narės teritorijoje naudodamasis laisve teikti paslaugas, savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia šią informaciją:

- a) tarpininko pavadinimą (vardą, pavardę), adresą ir, kai taikoma, registracijos numerį;

- b) valstybės narės ar valstybių narių, kurioje (kuriose) tarpininkas ketina vykdyti veiklą, pavadinimą;
- c) tarpininko kategoriją ir, kai taikoma, visų atstovaujамų draudimo ar perdraudimo įmonių pavadinimus;
- d) informaciją apie susijusias draudimo grupes, jei taikoma.

2. Per vieną mėnesį nuo 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos buveinės valstybės narės kompetentinga institucija perduoda tą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, kuri nedelsdama patvirtina apie jos gavimą. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija raštu informuoja draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininką, kad priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija informaciją gavo ir kad tarpininkas gali pradėti veiklą priimančiojoje valstybėje narėje. Kai taikoma, tuo pačiu metu buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša tarpininkui apie tai, kad su informacija apie priimančiojoje valstybėje narėje taikytinas teisės aktų nuostatas, nurodytas 11 straipsnio 1 dalyje, galima susipažinti naudojant 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytas priemones, ir kad tarpininkas, norėdamas pradėti veiklą priimančiojoje valstybėje narėje, taip pat privalo laikytis tų teisės aktų nuostatų.

3. Pasikeitus bet kokiam informacijos, perduotos vadovaujantis 1 dalimi, elementui, draudimo, perdraudimo arba papildomos draudimo veiklos tarpininkas praneša apie tą pakeitimą buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, likus bent vienam mėnesiui iki to pakeitimo įgyvendinimo dienos. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija kuo skubiau ir kai praktiškai įmanoma, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo dienos, informuoja apie tą pakeitimą priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

5 straipsnis

Naudojantis laisve teikti paslaugas padaryti pareigų pažeidimai

1. Kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas jos teritorijoje vykdydamas veiklą ir naudodamasis laisve teikti paslaugas pažeidžia bet kurias šioje direktyvoje nustatytas pareigas, ji apie tai praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai.

Įvertinusi pagal pirmą pastraipą gautą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, kai taikoma ir jei taip, kuo skubiau imasi tinkamų priemonių situacijai ištaisyti. Apie bet kokias tokias priemones, kurių ėmėsi, ji informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

Kai nepaisant priemonių, kurių ėmėsi buveinės valstybė narė, arba dėl to, kad tos priemonės buvo netinkamos arba jų nebuvo, draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas ir toliau vykdo savo veiklą taip, kad dėl to plačiu mastu akivaizdžiai daroma žala priimančiosios valstybės narės vartotojų interesams arba kenkiama tinkamam draudimo ir perdraudimo produktų rinkų veikimui, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, informavusi buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją, gali imtis tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią tolesniems pažeidimams, be kita ko, tiek, kiek tai tikrai būtina, užkirsti kelią tam tarpininkui jos teritorijoje toliau užsiimti nauja veikla.

Be to, buveinės valstybės narės arba priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali perduoti klausimą EIOPA ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį. Tuo atveju EIOPA gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

2. 1 dalimi nedaromas poveikis priimančiosios valstybės narės įgaliojimams imtis tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią jos teritorijoje daromiems pažeidimams arba už juos nubaustų, tais atvejais, kai siekiant apsaugoti vartotojų teises veiksmų būtina imtis nedelsiant. Šie įgaliojimai apima galimybę neleisti draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkams jos teritorijoje užsiimti nauja veikla.

3. Apie visas priemones, kurias pagal šį straipsnį priėmė priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, pranešama atitinkamam draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkui, nusiunčiant jam tinkamai pagrįstą dokumentą ir nedelsiant informuojama buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, EIOPA ir Komisija.

6 straipsnis

Naudojimasis įsisteigimo laisve

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas, kuris ketina pasinaudoti įsisteigimo laisve įsteigdamas filialą ar turėdamas nuolatinę buvimo vietą kitos valstybės narės teritorijoje, apie tai praneštų savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai ir pateiktų tai kompetentingai institucijai šią informaciją:

- a) tarpininko pavadinimą (vardą, pavardę), adresą ir, kai taikoma, registracijos numerį;
- b) valstybės narės, kurios teritorijoje tarpininkas planuoja įsteigti filialą arba turėti nuolatinę buvimo vietą, pavadinimą;
- c) tarpininko kategoriją ir, jei taikoma, visų atstovaujimų draudimo ar perdraudimo įmonių pavadinimus;
- d) informaciją apie susijusias draudimo grupes, jei taikoma;
- e) adresą priimančiojoje valstybėje narėje, kuriuo galima gauti dokumentus;
- f) už įsteigto filialo ar nuolatinės buvimo vietos valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes.

Bet kuri tarpininko nuolatinė buvimo vieta kitoje valstybėje narėje, kuri prilygsta filialui, traktuojama kaip filialas, nebent tarpininkas būtų teisėtai įsteigęs tokią nuolatinę buvimo vietą kita teisine forma.

2. Išskyrus atvejį, kai buveinės valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindą abejoti draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininko administracinės struktūros tinkamumu ar finansine būkle, atsižvelgiant į numatomą produktų platinimo veiklą, ji per vieną mėnesį nuo 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos persiunčia tą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, kuri nedelsdama patvirtina, kad informaciją gavo. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija raštu informuoja draudimo, perdraudimo ir papildomos draudimo veiklos tarpininką, kad priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gavo tą informaciją.

Per vieną mėnesį nuo šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos informacijos gavimo dienos priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai apie jos teritorijoje taikytinas 11 straipsnio 1 dalyje nurodytas teisės aktų nuostatas naudodama 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytas priemones. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija perduoda tą informaciją tarpininkui ir informuoja, kad jis gali pradėti vykdyti savo veiklą priimančiojoje valstybėje narėje su sąlyga, kad jis laikysis tų teisės aktų nuostatų.

Kai per antroje pastraipoje nurodytą laikotarpį draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas tokios informacijos negauna, jis gali įsteigti filialą ir pradėti vykdyti savo veiklą.

3. Kai buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako perduoti 1 dalyje nurodytą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, per vieną mėnesį nuo visos 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos ji informuoja draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininką apie atsisakymo priežastis.

Pirmoje pastraipoje nurodytas atsisakymas ar buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos 1 dalyje nurodytos informacijos neperdavimas gali būti apskūstas buveinės valstybės narės teismuose.

4. Pasikeitus bet kokiam informacijos, perduotos vadovaujantis 1 dalimi, elementui, draudimo, perdraudimo arba papildomos draudimo veiklos tarpininkas praneša apie tą pakeitimą buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, likus bent vienam mėnesiui iki to pakeitimo įgyvendinimo dienos. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija kuo skubiau ir kai praktiškai įmanoma, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo dienos informuoja apie tą pakeitimą priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

7 straipsnis

Buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetencijos pasidalijimas

1. Jei draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininko pagrindinė veiklos vieta yra valstybėje narėje, kuri nėra buveinės valstybės narė, tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija gali susitarti su buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, kad ji vykdytų buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos funkcijas, susijusias su IV,

V, VI ir VII skyrių nuostatomis. Tokio susitarimo atveju buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama praneša apie tai draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkui ir EIOPA.

2. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija yra atsakinga užtikrinti, kad paslaugos, kurias jos teritorijoje teikia įsteigtas padalinys, atitiktų V ir VI skyriuose įtvirtintas pareigas ir pagal tuos skyrius priimtas priemones.

Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi teisę tikrinti įsteigtą padalinį ir reikalauti atlikti tokius pakeitimus, kurių reikia, kad kompetentinga institucija galėtų užtikrinti V ir VI skyriuose įtvirtintų pareigų vykdymą ir pagal tuos skyrius priimtų priemonių taikymą tos šalies teritorijoje įsteigto padalinio teikiamoms paslaugoms ar vykdomai veiklai atžvilgiu.

8 straipsnis

Naudojantis įsisteigimo laisve padaryti pareigų pažeidimai

1. Kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nustato, kad draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas pažeidžia įstatymų ar norminių aktų nuostatas, priimtas toje valstybėje narėje vadovaujantis V ir VI skyrių nuostatomis, ta institucija gali imtis tinkamų priemonių.

2. Kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindą manyti, kad draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas, veikiantis jos teritorijoje per įsteigtą padalinį, pažeidžia šioje direktyvoje nustatytas pareigas, ir kai ta kompetentinga institucija nėra atsakinga pagal 7 straipsnio 2 dalį, ji tas išvadas pateikia buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Įvertinusi gautą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, kai taikytina ir jei taip, kuo skubiau imasi tinkamų priemonių situacijai ištaisyti. Apie bet kokias tokias priemones, kurių ėmėsi, ji informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

3. Kai nepaisant priemonių, kurių ėmėsi buveinės valstybės narė, arba dėl to, kad tos priemonės buvo netinkamos arba jų nebuvo, draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas ir toliau vykdo savo veiklą taip, kad dėl to plačiu mastu akivaizdžiai daroma žala priimančiosios valstybės narės vartotojų interesams arba kenkiama tinkamam draudimo ir perdraudimo rinkų veikimui, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, informavusi buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją, gali imtis tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią tolesniems pažeidimams, be kita ko, tiek, kiek tai tikrai būtina, kad užkirstų kelią tam tarpininkui jos teritorijoje toliau užsiimti nauja veikla.

Be to, buveinės valstybės narės ar priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali perduoti klausimą EIOPA ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį. Tuo atveju EIOPA gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

4. 2 ir 3 dalimis nedaromas poveikis priimančiosios valstybės narės įgaliojimams imtis tinkamų ir nediskriminuojančių priemonių, kad užkirstų kelią jos teritorijoje daromiems pažeidimams arba už juos nubaustų tais atvejais, kai siekiant apsaugoti priimančiosios valstybės narės vartotojų teises veiksmų būtina imtis nedelsiant ir kai buveinės valstybės narės lygiavertės priemonės yra nepakankamos arba jų nėra. Tokiais atvejais priimančioji valstybė narė gali neleisti atitinkamiems draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkams jos teritorijoje užsiimti nauja veikla.

5. Apie bet kurią priemonę, kurią pagal šį straipsnį taikė priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, pranešama atitinkamam draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkui, jam nusiunčiant tinkamai pagrįstą dokumentą, ir nedelsiant informuojama buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, EIOPA ir Komisija.

9 straipsnis

Įgaliojimai, susiję su nacionalinėmis nuostatomis, priimtomis dėl bendros gerovės

1. Šia direktyva nedaromas poveikis priimančiųjų valstybių narių įgaliojimams imtis tinkamų ir nediskriminuojančių priemonių, kad nubaustų už jos teritorijoje įvykdytus, prieštaraujančius valstybių narių teisės nuostatomis, nurodytoms 11 straipsnio 1 dalyje, kiek tai yra neišvengiamai būtina. Tokiais atvejais priimančioji valstybė narė gali neleisti atitinkamiems draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkams jos teritorijoje užsiimti nauja veikla.

2. Be to, šia direktyva nedaromas poveikis priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos įgaliojimams imtis tinkamų priemonių, kad uždraustų draudimo produktų platintojui, įsisteigusiam kitoje valstybėje narėje, jos teritorijoje vykdyti veiklą, naudojantis laisve teikti paslaugas arba, kai taikoma, įsisteigimo laisve, kai atitinkama veikla yra visiškai ar daugiausia susijusi su priimančiosios valstybės narės teritorija tik siekiant išvengti teisės nuostatų taikymo, kurios būtų taikomos, jei draudimo produktų platintojas turėtų savo gyvenamąją vietą ar registruotą buveinę toje priimančiojoje valstybėje narėje, ir, be to, kai jo veikla kelia rimtą pavojų tinkamam draudimo ir perdraudimo produktų rinkų veikimui priimančiojoje valstybėje narėje vartotojų apsaugos atžvilgiu. Tokiu atveju priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, informavusi buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją, gali tam draudimo produktų platintojui taikyti visas tinkamas priemones, būtinas siekiant apsaugoti vartotojų teises priimančiojoje valstybėje narėje. Susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EIOPA ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį prašyti jos pagalbos. Tokiu atveju EIOPA gali imtis veiksmų pagal jai suteiktus įgaliojimus, kai kyla nesutarimų tarp buveinės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų.

IV SKYRIUS

ORGANIZACINIAI REIKALAVIMAI

10 straipsnis

Profesiniai ir organizaciniai reikalavimai

1. Buveinės valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo produktų platintojai ir draudimo ir perdraudimo įmonių, užsiimančių draudimo ar perdraudimo produktų platinimo veikla, darbuotojai turėtų atitinkamų žinių ir gebėjimų tam, kad galėtų tinkamai vykdyti savo užduotis ir pareigas.

2. Buveinės valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo tarpininkai ir draudimo ir perdraudimo įmonių darbuotojai bei draudimo ir perdraudimo tarpininkų darbuotojai atitiktų tęstinio profesinio mokymosi ir tobulinimosi reikalavimus, kad būtų užtikrintas tinkamas jų veiklos rezultatų lygis, atitinkantis jų atliekamas funkcijas ir atitinkamą rinką.

Tuo tikslu buveinės valstybės narės nustato ir paskelbia mechanizmus, kuriais veiksmingai kontroliuojamos ir vertinamos draudimo ir perdraudimo tarpininkų ir draudimo ir perdraudimo įmonių darbuotojų bei draudimo ir perdraudimo tarpininkų darbuotojų žinios ir kompetencija, grindžiamos bent 15 valandų profesinio mokymo ir tobulinimosi per metus, atsižvelgiant į parduodamų produktų pobūdį, platintojo tipą, jų atliekamas funkcijas ir draudimo ar perdraudimo produktų platintojo vykdomą veiklą.

Buveinės valstybės narės gali reikalauti, kad sėkmingas mokymosi ir tobulinimosi reikalavimų įvykdymas būtų įrodytas gautu sertifikatu.

Valstybės narės reikalaujamas sąlygas, susijusias su žiniomis ir gebėjimais, pritaiko prie konkrečios draudimo ar perdraudimo produktų platintojų veiklos bei platinamų produktų specifikos, ypač papildomos draudimo veiklos tarpininkų atveju. Valstybės narės gali reikalauti, kad 3 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytais atvejais ir draudimo ar perdraudimo įmonių darbuotojų, užsiimančių draudimo ar perdraudimo produktų platinimu, atžvilgiu draudimo ar perdraudimo įmonė arba tarpininkas patikrintų, ar tarpininkų žinios ir gebėjimai yra pakankami 1 dalyje nustatytoms pareigoms vykdyti, ir, jei būtina, parengtų tokiems tarpininkams mokymo arba profesinio tobulinimosi priemones, atitinkančias tarpininko parduodamų produktų reikalavimus.

Valstybės narės neprivalo 1 dalyje ir šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų reikalavimų taikyti visiems draudimo ar perdraudimo įmonėse arba draudimo ar perdraudimo tarpininkui dirbantiems fiziniams asmenims, užsiimantiems draudimo ar perdraudimo produktų platinimo veikla, bet valstybės narės turi užtikrinti, kad atitinkami tokių įmonių valdymo struktūrai priskiriami ir už draudimo ir perdraudimo produktų platinimą atsakingi asmenys, taip pat ir visi kiti tiesiogiai su draudimo ar perdraudimo produktų platinimu susiję asmenys turėtų žinių ir gebėjimų, būtinų savo pareigoms atlikti.

Draudimo ir perdraudimo tarpininkai turi įrodyti, kad jie atitinka atitinkamų profesinių žinių ir kompetencijos reikalavimus, nustatytus I priede.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonėje arba draudimo ar perdraudimo tarpininkui dirbantys fiziniai asmenys, užsiimantys draudimo ar perdraudimo produktų platinimu, turi būti geros reputacijos. Mažiausias reikalavimas – neturėti teistumo už baudžiamąsias veikas ar už joki kitą lygiavertį nacionalinį pažeidimą dėl rimtos nusikalstamos veikos, susijusios su nusikaltimais nuosavybei arba kitais nusikaltimais, susijusiais su finansine veikla, ir jie neturi būti prieš tai paskelbti bankrutavusiais, išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo reabilituoti pagal nacionalinę teisę.

Remdamosi 3 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa valstybės narės gali leisti draudimo ar perdraudimo produktų platintojui patikrinti savo darbuotojų ir, kai tinkama, savo draudimo ar perdraudimo tarpininkų gerą reputaciją.

Valstybės narės neprivalo šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto reikalavimo taikyti visiems draudimo ar perdraudimo įmonėje arba draudimo ar perdraudimo tarpininkui dirbantiems fiziniams asmenims su sąlyga, kad tie fiziniai asmenys nėra tiesiogiai susiję su draudimo ar perdraudimo produktų platinimu. Valstybės narės užtikrina, kad valdymo struktūrai priklausantys atsakingi asmenys ir visi tiesiogiai su draudimo ar perdraudimo produktų platinimu susiję darbuotojai atitiktų tą reikalavimą.

Papildomos draudimo veiklos tarpininkų atveju valstybės narės užtikrina, kad už papildomų draudimo produktų platinimo veiklą atsakingi asmenys atitiktų pirmoje pastraipoje nurodytą reikalavimą.

4. Draudimo ir perdraudimo tarpininkai apsidraudžia profesinės civilinės atsakomybės draudimu, galiojančiu visoje Sąjungos teritorijoje, arba turi panašią garantiją, apsaugančią nuo profesinio aplaidumo pasekmių; draudimo ar jam prilyginamos garantijos suma yra ne mažesnė kaip 1 250 000 EUR kiekvienam atskiram reikalavimui išmokėti draudimo išmoką arba iš viso 1 850 000 EUR per metus visiems reikalavimams išmokėti draudimo išmoką, išskyrus tuos atvejus, kai tokiu draudimu ar jam prilyginama garantija jau yra pasirūpinusi draudimo, perdraudimo ar kita įmonė, kurios vardu veikia draudimo ar perdraudimo tarpininkas, arba kuri yra suteikusi įgaliojimus draudimo ar perdraudimo tarpininkams veikti jos vardu, arba jeigu tokia įmonė prisiima visišką atsakomybę už tarpininko veiksmus.

5. Valstybės narės reikalauja, kad papildomos draudimo veiklos tarpininkai turėtų profesinės civilinės atsakomybės draudimą arba panašias valstybės narės nustatyto lygmens, atsižvelgiant į parduodamų produktų ir vykdomos veiklos pobūdį, garantijas.

6. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių klientams apsaugoti, kai draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininkas negali pervesti draudimo įmokos draudimo įmonei arba pervesti pareikalautos išmokėti sumos, arba grąžinti įmokos apdraustajam asmeniui.

Tokios priemonės gali būti bet kuria viena ar daugiau iš šių formų:

- a) įstatymuose ar sutartyje nustatytos nuostatos, pagal kurias tarpininkui kliento sumokėtos pinigų sumos laikomos sumokėtomis įmonei, o tarpininkui įmonės sumokėtos pinigų sumos nelaikomos sumokėtomis klientui tol, kol klientas jas faktiškai gauna;
- b) reikalavimas, kad tarpininko finansinis pajėgumas nuolatos sudarytų 4 % gautų metinių draudimo įmokų sumos, bet ne mažiau kaip 18 750 EUR;
- c) reikalavimas, kad kliento pinigų sumos būtų pervedamos per griežtai atskirtas kliento sąskaitas ir kad iš tų sąskaitų bankroto atveju nebūtų atsiskaitoma su kitais kreditoriais;
- d) reikalavimas įsteigti garantinį fondą.

7. EIOPA reguliariai peržiūri 4 ir 6 dalyse nurodytas sumas pagal Europos vartotojų kainų indekso, kurį skelbia Eurostatas, pasikeitimus. Pirma peržiūra atliekama ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d., o visos kitos – po to kas penkerius metus.

EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuos taikant 4 ir 6 dalyse nurodyta bazinė eurais išreikšta suma pritaikoma pagal vartotojų kainų indekso, nurodyto šios dalies pirmoje pastraipoje, procentinį pokytį laikotarpiu nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. arba nuo paskutinės peržiūros datos iki naujos peržiūros datos, suapvalinant rezultatai iki dešimčių eurų.

Tuos techninių reguliavimo standartų projektus EIOPA pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. birželio 30 d., o vėlesnius techninių reguliavimo standartų projektus – po to kas penkerius metus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies antroje ir trečioje pastraipose nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

8. Siekiant užtikrinti atitiktą 1, 2 ir 3 dalyse įtvirtintiems reikalavimams, draudimo ir perdraudimo įmonės patvirtina, įgyvendina ir reguliariai peržiūri savo vidaus politiką ir atitinkamas vidaus procedūras.

Draudimo ir perdraudimo įmonės nustato funkciją tinkamam patvirtintos politikos ir procedūrų įgyvendinimui užtikrinti.

Draudimo ir perdraudimo įmonės parengia, tvarko ir nuolat atnaujina visų svarbių dokumentų, susijusių su 1, 2 ir 3 dalių nuostatų taikymu, įrašus. Draudimo ir perdraudimo įmonės, gavusios prašymą, už tą funkciją atsakingo asmens vardą ir pavardę perduoda buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai.

11 straipsnis

Visuotinės gerovės taisyklių skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos tinkamai paskelbtų svarbias nacionalines teises nuostatas, pagal kurias saugoma visuotinė gerovė, įskaitant informaciją apie tai, ar ir kaip valstybė narė nusprendė taikyti griežtesnes nuostatas, numatytas 29 straipsnio 3 dalyje, ir kurios taikomos vykdant draudimo ir perdraudimo produktų platinimo veiklą jų teritorijose.

2. Valstybė narė, kuri, be šioje direktyvoje įtvirtintų nuostatų, siūlo taikyti ir taiko papildomas draudimo produktų platinimą reglamentuojančias nuostatas, užtikrina, kad dėl tų nuostatų atsirandanti administracinė našta būtų proporcinga vartotojų apsaugos atžvilgiu. Valstybės narės toliau prižiūri tas nuostatas siekdamas užtikrinti, kad jos atitiktų šią dalį.

3. EIOPA savo interneto svetainėje pateikia nuorodas į kompetentingų institucijų interneto svetaines, kuriose skelbiama informacija apie visuotinės gerovės taisykles. Tokią informaciją nacionalinės kompetentingos institucijos reguliariai atnaujina, o EIOPA ją paskelbia savo interneto svetainėje, visas nacionalines visuotinės gerovės taisykles suskirstydama į kategorijas pagal įvairias atitinkamas teisės sritis.

4. Valstybės narės įsteigia bendrą kontaktinį punktą, atsakingą už informacijos apie visuotinės gerovės taisykles teikimą savo atitinkamoje valstybėje narėje. Toks kontaktinis punktas turėtų būti tinkama kompetentinga institucija.

5. EIOPA ataskaitoje išnagrinėja valstybių narių paskelbtas visuotinės gerovės taisykles, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir atitinkamai informuoja Komisiją, atsižvelgdama į tinkamą šios direktyvos taikymą ir vidaus rinkos veikimą, anksčiau nei 2019 m. vasario 23 d.

12 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės skiria kompetentingas institucijas, įgaliojtas užtikrinti šios direktyvos įgyvendinimą. Valstybės narės informuoja Komisiją apie kompetentingų institucijų paskyrimą, pranešdamos apie bet kokių tų funkcijų paskirstymą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos institucijos turi būti viešosios valdžios institucijos, pagal nacionalinę teisę pripažintos įstaigos arba pagal nacionalinę teisę tuo tikslu aiškiai įgaliotų viešosios valdžios institucijų pripažintos įstaigos. Kompetentingos institucijos nėra draudimo ar perdraudimo įmonės ar asociacijos, kurių nariais tiesiogiai arba netiesiogiai yra draudimo ar perdraudimo įmonės arba draudimo ar perdraudimo tarpininkai, nedarant poveikio kompetentingų institucijų galimybei bendradarbiauti su kitomis įstaigomis 3 straipsnio 1 dalyje aiškiai numatytais atvejais.

3. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi įgaliojimai, būtini vykdyti pareigas pagal šią direktyvą. Kai valstybės narės teritorijoje yra daugiau nei viena kompetentinga institucija, ši valstybė narė turi užtikrinti, kad tos kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiautų, jog jos galėtų veiksmingai atlikti savo atitinkamas pareigas.

13 straipsnis

Valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimas ir keitimasis informacija

1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir keičiasi atitinkama informacija apie draudimo ir perdraudimo produktų platintojus, kad užtikrintų tinkamą šios direktyvos taikymą

2. Kompetentingos institucijos, visų pirma, registracijos proceso metu ir nuolat dalijasi atitinkama informacija, susijusia su draudimo ir perdraudimo produktų platintojų gera reputacija, profesinėmis žiniomis ir kompetencija.

3. Kompetentingos institucijos taip pat keičiasi informacija apie draudimo ir perdraudimo produktų platintojus, kuriems buvo taikytos VII skyriuje nurodytos sankcijos ar kitos priemonės, ir kai dėl tokios informacijos tokie platintojai gali būti išbraukti iš registro.

4. Visi asmenys, kuries turi gauti arba paskelbti su šia direktyva susijusią informaciją, yra įpareigoti saugoti profesinę paslaptį taip, kaip nustatyta Direktyvos 2009/138/EB 64 straipsnyje.

14 straipsnis

Skundai

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos procedūros, leidžiančios klientams ir kitoms suinteresuotosioms šalims, ypač vartotojų asociacijoms, įregistruoti skundus dėl draudimo ir perdraudimo produktų platintojų veiksmų. Skundą pateikusiems asmenims turi būti atsakyta visais atvejais.

15 straipsnis

Teisių gynimas ne teisme

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal atitinkamus Sąjungos teisėkūros procedūra priimamus aktus ir nacionalinę teisę būtų nustatytos tinkamos ir veiksmingos, objektyvios ir nepriklausomos neteisminės skundų pateikimo ir teisių gynimo procedūros, skirtos klientų ir draudimo produktų platintojų ginčams dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir pareigų spręsti, tam tikrais atvejais pasitelkiant esamas įstaigas. Valstybės narės užtikrina, kad tokios procedūros būtų taikomos draudimo produktų platintojams, prieš kuriuos pradėtos procedūros, ir kad atitinkamos įstaigos kompetencija būtų veiksmingai išplėsta.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos įstaigos bendradarbiautų spręsdamos tarpvalstybinius ginčus dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir pareigų.

16 straipsnis

Naudojimosi tarpininkų paslaugomis apribojimas

Valstybės narės užtikrina, kad naudodamosi draudimo, perdraudimo arba papildomos draudimo veiklos tarpininkų paslaugomis draudimo ir perdraudimo įmonės bei tarpininkai naudotųsi tik registruotų draudimo ir perdraudimo tarpininkų arba papildomos draudimo veiklos tarpininkų, įskaitant nurodytuosius 1 straipsnio 3 dalyje, teikiamomis draudimo ir perdraudimo produktų platinimo paslaugomis.

V SKYRIUS

INFORMAVIMO REIKALAVIMAI IR VEIKLOS VYKDYMO TAISYKLĖS

17 straipsnis

Bendrasis principas

1. Valstybės narės užtikrina, kad vykdydami draudimo produktų platinimo veiklą draudimo produktų platintojai visada veiktų sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, kuo labiau atsižvelgdami į savo klientų interesus.

2. Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2005/29/EB⁽¹⁾, valstybės narės užtikrina, kad visa informacija, susijusi su šios direktyvos dalyku, įskaitant rinkodaros pranešimus, draudimo platintojo adresuota klientams ar potencialiems klientams, būtų teisinga, aiški ir neklaidinanti. Rinkodaros pranešimai visada turi būti aiškiai atpažįstami.

3. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo produktų platintojams nebūtų atlyginama arba jie neatlygintų savo darbuotojų ir nevertintų jų darbo tokiu būdu, kuris prieštarautų jų pareigai veikti kuo labiau atsižvelgiant į savo klientų interesus. Visų pirma, draudimo produktų platintojas netaiko jokios atlyginimo, pardavimo tikslų ar kitos tvarkos, pagal kurią jis pats ar jo darbuotojai galėtų būti skatinami klientui rekomenduoti konkretų draudimo produktą, kai draudimo produktų platintojas galėtų pasiūlyti kitą, labiau kliento poreikius atitinkantį draudimo produktą.

⁽¹⁾ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

18 straipsnis

Bendroji draudimo tarpininko arba draudimo įmonės teikiama informacija

Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) likus pakankamai laiko iki draudimo sutarties sudarymo draudimo tarpininkas klientams atskleistų šią informaciją:
 - i) savo tapatybę, adresą ir tai, kad jis yra draudimo tarpininkas;
 - ii) ar jis teikia konsultacijas apie parduodamus draudimo produktus;
 - iii) apie 14 straipsnyje nurodytas procedūras, pagal kurias leidžiama klientams ir kitoms suinteresuotosioms šalims pateikti skundus dėl draudimo tarpininkų veiksmų, ir dėl 15 straipsnyje nurodytų neteisminių skundų pateikimo ir teisių gynimo procedūrų;
 - iv) apie registrą, kuriame jis įregistruotas, ir būdus, kaip patikrinti, ar jis įregistruotas, ir
 - v) ar tarpininkas atstovauja klientui, ar veikia draudimo įmonės vardu arba jos naudai;
- b) likus pakankamai laiko iki draudimo sutarties sudarymo draudimo įmonė klientams atskleistų šią informaciją:
 - i) savo tapatybę, adresą ir tai, kad ji yra draudimo įmonė;
 - ii) ar ji teikia konsultacijas apie parduodamus draudimo produktus;
 - iii) apie 14 straipsnyje nurodytas procedūras, pagal kurias leidžiama klientams ir kitoms suinteresuotosioms šalims pateikti skundus dėl draudimo įmonių veiksmų ir dėl 15 straipsnyje nurodytų neteisminių skundų pateikimo ir teisių gynimo procedūrų.

19 straipsnis

Interesų konfliktai ir skaidrumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad likus pakankamai laiko iki draudimo sutarties sudarymo draudimo tarpininkas klientui suteiktų bent šią informaciją:
 - a) ar tarpininkas turi tiesiogiai ar netiesiogiai akcijų, sudarančių 10 % arba daugiau balsavimo teisių arba kapitalo tam tikroje draudimo įmonėje;
 - b) ar atitinkama draudimo įmonė arba atitinkamos draudimo įmonės patronuojančioji įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai turi akcijų, sudarančių 10 % arba daugiau balsavimo teisių arba kapitalo draudimo tarpininko įmonėje;
 - c) dėl siūlomų sutarčių arba sutarčių, dėl kurių buvo teikiamos konsultacijos:
 - i) ar tarpininkas konsultuoja remdamasis sąžininga ir konkretaus asmens poreikius atitinkančia analize;
 - ii) ar tarpininkas yra sutartimi įsipareigojęs vykdyti draudimo produktų platinimo veiklą, bendradarbiaudamas išimtinai su viena ar daugiau draudimo įmonių; tokiu atveju tarpininkas turi pateikti tokių draudimo įmonių pavadinimus, arba
 - iii) ar tarpininkas nėra sutartimi įsipareigojęs vykdyti draudimo produktų platinimo veiklos, t. y. bendradarbiauja išimtinai su viena ar daugiau draudimo įmonių ir nekonsultuoja remdamasis sąžininga ir konkretaus asmens poreikius atitinkančia analize; tokiu atveju tarpininkas turi pateikti tų draudimo įmonių, su kuriomis jis gali bendradarbiauti ir bendradarbiauja, pavadinimus;
 - d) dėl draudimo sutarties gaunamo atlygio pobūdį;
 - e) ar draudimo sutarties atžvilgiu jis dirba:
 - i) už mokesčių, t. y. už atlygį, kurį tiesiogiai moka klientas;
 - ii) už bet kokios rūšies komisinius, kurie yra į draudimo įmoką įskaičiuotas atlygis;
 - iii) už kitos rūšies atlygį, įskaitant bet kokios rūšies pasiūlytą ar suteiktą su draudimo sutartimi susijusią ekonominę naudą; arba
 - iv) už bet kokios rūšies atlygio, nustatyto i, ii ir iii punktuose, derinį.

2. Kai klientas moka mokesčių tiesiogiai, draudimo tarpininkas informuoja klientą apie mokesčio dydį arba, kai tai neįmanoma, mokesčio apskaičiavimo metodą.
3. Jei klientas atlieka kokius nors mokėjimus, išskyrus einamąsias draudimo įmokas ir numatytus mokėjimus, pagal draudimo sutartį po jos sudarymo, draudimo tarpininkas taip pat atskleidžia informaciją pagal šį straipsnį apie kiekvieną tokį mokėjimą.
4. Valstybės narės užtikrina, kad likus pakankamai laiko iki draudimo sutarties sudarymo draudimo įmonė pateiktų klientui informaciją apie savo darbuotojų gaunamo atlygio, susijusio su draudimo sutartimi, pobūdį.
5. Jei klientas atlieka kokius nors mokėjimus, išskyrus einamąsias draudimo įmokas ir numatytus mokėjimus, pagal draudimo sutartį po jos sudarymo, draudimo įmonė taip pat atskleidžia informaciją pagal šį straipsnį apie kiekvieną tokį mokėjimą.

20 straipsnis

Konsultacijos ir pardavimo standartai, kai konsultacijos neteikiamos

1. Prieš sudarant draudimo sutartį, draudimo produktų platintojas, remdamasis iš kliento gauta informacija, tiksliai apibrėžia to kliento reikalavimus ir poreikius bei pateikia klientui objektyvią informaciją apie draudimo produktą suprantama forma, kad tas klientas galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą.

Bet kuri pasiūlyta sutartis turi atitikti kliento draudimo reikalavimus ir poreikius.

Kai prieš sudarant kiekvieną konkrečią sutartį teikiama konsultacija, draudimo produktų platintojas klientui pateikia asmeniškai pritaikytą rekomendaciją ir paaiškina, kodėl konkretus produktas geriausiai atitiktų kliento poreikius ir reikalavimus.

2. 1 dalyje nurodyta informacija išdėstoma atsižvelgiant į siūlomo draudimo produkto sudėtingumą ir kliento tipą.
3. Kai draudimo tarpininkas informuoja klientą, kad jis konsultuoja remdamasis sąžiningos ir konkretaus asmens poreikius atitinkančios analizės rezultatais, jis teikia tą konsultaciją atlikęs pakankamai išsamią rinkoje siūlomų draudimo sutarčių analizę, kad galėtų vadovaudamasis profesionaliais kriterijais klientui asmeniškai rekomenduoti sudaryti jo poreikius tinkamai atitinkančią draudimo sutartį.
4. Nedarant poveikio Direktyvos 2009/138/EB 183 ir 184 straipsnių taikymui, prieš sudarant sutartį, nesvarbu, konsultacija teikiama ar ne, ir nepriklausomai nuo to, ar draudimo produktas yra paketo dalis pagal šios direktyvos 24 straipsnį, draudimo produktų platintojas klientui suteikia svarbią informaciją apie draudimo produktą suprantama forma, kad klientas galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą, atsižvelgdamas į draudimo produkto sudėtingumą ir kliento tipą.
5. Platinant ne gyvybės draudimo produktus, išvardytus Direktyvos 2009/138/EB I priede, šio straipsnio 4 dalyje nurodyta informacija pateikiama standartine draudimo produkto informacinio dokumento forma popieriuje arba kitoje patvariojoje laikmenoje.
6. Draudimo produkto informacinį dokumentą, nurodytą 5 dalyje, parengia ne gyvybės draudimo produkto kūrėjas.
7. Draudimo produkto informacinis dokumentas turi:
 - a) būti trumpas ir atskiras dokumentas;
 - b) būti pateiktas ir išdėstytas taip, kad būtų aiškus ir jį būtų lengva skaityti, naudojant įskaitomo dydžio rašmenis;
 - c) būti ne mažiau suprantamas tuo atveju, jei spalvotas jo originalas yra išspausdinamas nespalsvotas arba padaroma nespalsvota jo fotokopija;
 - d) būti parašytas oficialiosiomis kalbomis arba viena iš oficialiųjų kalbų, vartojamų toje valstybės narės dalyje, kurioje siūlomas draudimo produktas, arba kita kalba, jeigu tam pritaria klientas ir platintojas;
 - e) būti tikslus ir neklaidinantis;
 - f) turėti pirmo puslapio viršuje nurodytą pavadinimą „draudimo produkto informacinis dokumentas“;
 - g) nurodyti, kad išsami ikisutartinė ir su sutartimi susijusi informacija apie produktą pateikiama kituose dokumentuose.

Valstybės narės gali nustatyti, kad draudimo produkto informacinis dokumentas būtų pateikiamas kartu su informacija, kurios reikalaujama pagal kitus atitinkamus Sąjungos teisėkūros procedūra priimamus aktus ar nacionalinės teisės aktus su sąlyga, kad tenkinami visi pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimai.

8. Draudimo produkto informaciniame dokumente pateikiama ši informacija:
- informacija apie draudimo rūšį;
 - taikomos draudimo apsaugos, įskaitant pagrindinę draudžiamą riziką, draudimo sumą ir, jei taikytina, geografinę taikymo sritį, santrauka ir nedraudžiamos rizikos santrauka;
 - draudimo įmokų mokėjimo būdai ir mokėjimų trukmė;
 - pagrindinės išimtys, kai negali būti reikalaujama išmokėti draudimo išmoką;
 - pareigos pradėjus vykdyti sutartį;
 - pareigos sutarties galiojimo laikotarpiu;
 - pareigos tuo atveju, kai pateikiamas reikalavimas išmokėti draudimo išmoką;
 - sutarties galiojimo laikotarpis, įskaitant sutarties pradžios ir pabaigos datą;
 - sutarties nutraukimo būdai.
9. EIOPA, pasikonsultavusi su nacionalinėmis institucijomis ir atlikusi vartotojų tyrimus, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl standartinio draudimo produkto informacinio dokumento pateikimo formato, kuriame patikslina 8 dalyje nurodytos informacijos pateikimo detales.

EIOPA tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. vasario 23 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

21 straipsnis

Papildomos draudimo veiklos tarpininkų teikiama informacija

Valstybės narės užtikrina, kad papildomos draudimo veiklos tarpininkai laikytųsi 18 straipsnio a punkto i, iii ir iv papunkčių ir 19 straipsnio 1 dalies d punkto.

22 straipsnis

Informacijos teikimo išimtys ir lankstumo sąlyga

1. 18, 19 ir 20 straipsniuose nurodytos informacijos teikti nereikia, kai draudimo produktų platintojas vykdo platinimo veiklą, susijusią su draudimu nuo didelės rizikos.

Valstybės narės gali nustatyti, kad šios direktyvos 29 ir 30 straipsniuose nurodytos informacijos nebūtina pateikti profesionaliam klientui, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 10 punkte.

2. Valstybės narės gali palikti galioti arba priimti griežtesnes nuostatas dėl šiame skyriuje nurodytų informavimo reikalavimų su sąlyga, kad tokios nuostatos neprieštarauja Sąjungos teisės aktams. Valstybės narės praneša EIOPA ir Komisijai apie tokias nacionalines nuostatas.

Valstybės narės taip pat imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos tinkamai paskelbtų informaciją apie tai, ar ir kaip valstybė narė nusprendė taikyti griežtesnes nuostatas pagal šią dalį.

Visų pirma, valstybės narės gali nustatyti, kad 20 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nurodyta konsultacija būtų privaloma parduodant bet koki draudimo produktą arba tam tikrų rūšių draudimo produktus. Tokiu atveju draudimo produktų platintojai, įskaitant tuos, kurie vykdo veiklą naudodamiesi laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve, sudarydami draudimo sutartis su klientais, kurių įprastinė gyvenamoji vieta ar padalinys yra toje valstybėje narėje, turi laikytis tokių griežtesnių nacionalinių nuostatų.

3. Valstybės narės gali apriboti arba uždrausti už draudimo produktų platinimą priimti ar gauti mokesčius, komisinius arba bet koki piniginį ar nepiniginį atlygį, kurį draudimo produktų platintojams moka arba teikia trečioji šalis arba trečiosios šalies vardu veikiantis asmuo.

4. Siekdama kuo didesnio skaidrumo visomis tinkamomis priemonėmis, EIOPA užtikrina, kad jos gauta informacija apie nacionalines nuostatas būtų taip pat perduota klientams ir draudimo bei perdraudimo produktų platintojams.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kai draudimo produktų platintojas yra atsakingas už privalomų profesinių pensijų susitarimų sudarymą ir darbuotojas tampa tokio susitarimo nariu nepriėmęs individualaus sprendimo prie jo prisijungti, šiame skyriuje nurodyta informacija darbuotojui būtų pateikiama nedelsiant po to, kai jis įtraukiamas į atitinkamą susitarimą.

23 straipsnis

Informacijos teikimo sąlygos

1. Visa informacija, kurią tarpininkas turi pateikti vadovaudamasis 18, 19, 20 ir 29 straipsniais, pateikiama klientams:

- a) popierine forma;
- b) aiškiai ir tiksliai, kad klientas suprastų;
- c) valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, arba valstybės narės, kurioje priimtas įsipareigojimas, oficialiąja kalba arba bet kuria kita kalba, dėl kurios susitaria šalys, ir
- d) nemokamai.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies a punkto, 18, 19, 20 ir 29 straipsniuose nurodyta informacija gali būti teikiama klientui vienu iš šių būdų:

- a) patvariąja laikmena, išskyrus popierinę formą, kai įvykdomos šio straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos; arba
- b) interneto svetainėje, kai įvykdomos šio straipsnio 5 dalyje nustatytos sąlygos.

3. Vis dėlto, kai 18, 19, 20 ir 29 straipsniuose nurodyta informacija pateikiama patvariąja laikmena, išskyrus popierinę formą, arba interneto svetainėje, kliento prašymu popierinė kopija jam pateikiama nemokamai.

4. 18, 19, 20 ir 29 straipsniuose nurodyta informacija gali būti teikiama patvariąja laikmena, išskyrus popierinę formą, jei įvykdomos šios sąlygos:

- a) naudoti patvariąją laikmeną yra tinkama, atsižvelgiant į tai, kaip vykdoma veikla tarp draudimo produktų platintojo ir kliento, ir
- b) klientui buvo suteikta galimybė pasirinkti, ar gauti informaciją popierine forma, ar patvariąja laikmena, ir klientas pasirinko pastarąją laikmeną.

5. 18, 19, 20 ir 29 straipsniuose nurodyta informacija gali būti pateikiama interneto svetainėje, jei ji adresuojama asmeniškai klientui arba jei įvykdomos šios sąlygos:

- a) tos informacijos pateikimas interneto svetainėje yra tinkamas atsižvelgiant į tai, kaip vykdoma veikla tarp draudimo produktų platintojo ir kliento;
- b) klientas sutiko, kad ta informacija būtų pateikta interneto svetainėje;
- c) klientui elektroniniu būdu pranešamas interneto svetainės adresas ir vieta interneto svetainėje, kurioje galima susipažinti su ta informacija;
- d) užtikrinama, kad ta informacija būtų prieinama interneto svetainėje tiek laiko, kiek klientui gali pagrįstai reikėti su ja susipažinti.

6. Taikant 4 ir 5 dalis laikoma, kad informaciją pateikti patvariąja laikmena, išskyrus popierinę formą, arba interneto svetainėje yra tinkama, atsižvelgiant į tai, kaip vykdoma veikla tarp draudimo produktų platintojo ir kliento, jeigu galima įrodyti, kad klientas turi galimybę reguliariai naudotis internetu. Jeigu tai veiklai vykdyti klientas pateikia elektroninio pašto adresą, tai laikoma tokiu įrodymu.

7. Prekiaujant draudimo produktais telefonu, informacija, kurią draudimo produktų platintojas teikia klientui prieš sutarties sudarymą, įskaitant draudimo produkto informacinį dokumentą, turi būti pateikta pagal Sąjungos taisykles, taikomas nuotolinei prekybai vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis. Be to, net jei klientas pagal 4 dalį pasirenka išankstinę informaciją gauti kita patvariąja laikmena nei popierius, informacija pagal 1 ar 2 dalyje nustatytus reikalavimus draudimo produktų platintojas pateikia klientui nedelsiant po draudimo sutarties sudarymo.

24 straipsnis

Kryžminis pardavimas

1. Kai draudimo produktas siūlomas kartu su papildomai teikiamu ne draudimo produktu ar paslauga kaip paketo arba to paties susitarimo dalis, draudimo produktų platintojas informuoja klientą, ar skirtingas sudedamasis dalis galima įsigyti atskirai ir, jeigu taip, pateikia tinkamą skirtingų susitarimo ar paketo sudedamųjų dalių aprašą, taip pat atskirus duomenis apie kiekvienos sudedamosios dalies įkainius ir mokesčius.
2. 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis ir kai rizika arba draudimo apsauga, atsirandanti dėl tokio klientui siūlomo susitarimo ar paketo, skiriasi nuo rizikos, susijusios su atskiromis sudedamosiomis dalimis, draudimo produktų platintojas pateikia tinkamą skirtingų susitarimo ar paketo sudedamųjų dalių aprašą ir nurodo, kaip jų tarpusavio sąveika pakeičia riziką arba draudimo apsaugą.
3. Kai draudimo produktas yra teikiamas papildomai su preke ar paslauga, kuri nėra draudimas, kaip paketo arba to paties susitarimo dalis, draudimo produktų platintojas pasiūlo klientui galimybę prekę ar paslaugą nusipirkti atskirai. Ši dalis netaikoma, kai draudimo produktas yra teikiamas papildomai su investicine paslauga ar veikla, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, kredito sutartimi, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/17/ES ⁽¹⁾ 4 straipsnio 3 punkte, arba mokėjimo sąskaita, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/92/ES ⁽²⁾ 2 straipsnio 3 punkte.
4. EIOPA gali parengti kryžminio pardavimo vertinimo ir priežiūros gaires, kuriose nurodomos situacijos, kai kryžminis pardavimas neatitinka 17 straipsnyje nustatytų pareigų.
5. Šiuo straipsniu nedraudžiama platinti draudimo produktų, kurie suteikia draudimą nuo įvairių rūšių rizikos (kelių rūšių rizikos draudimo liudijimai).
6. 1 ir 3 dalyse nurodytais atvejais valstybės narės užtikrina, kad draudimo tarpininkas nurodytų kliento reikalavimus ir poreikius, susijusius su draudimo produktais, kurie yra bendro paketo arba to paties susitarimo dalis.
7. Valstybės narės gali palikti galioti arba patvirtinti papildomas griežtesnes priemones arba konkrečiais atvejais įsikišti, kad uždraustų draudimo produktų pardavimą kartu su papildomai teikiama ne draudimo paslauga ar produktu kaip paketo arba to paties susitarimo dalį, kai jos gali įrodyti, kad tokia praktika yra žalinga vartotojams.

25 straipsnis

Produktų priežiūros ir valdymo reikalavimai

1. Draudimo įmonės ir tarpininkai, kurie kuria draudimo produktus ir parduoda juos klientams, prieš pateikdami bet kurį produktą rinkai ar platindami jį klientams, prižiūri, vykdo ir peržiūri kiekvieno draudimo produkto patvirtinimo ar esamo draudimo produkto esminių koregavimų procesą.

Produkto patvirtinimo procesas turi būti proporcingas ir tinkamas atsižvelgiant į draudimo produkto pobūdį.

Produkto patvirtinimo proceso metu apibūdinama numatyta kiekvieno produkto tikslinė rinka ir užtikrinama, kad būtų atliktas visos numatytai tikslinei rinkai būdingos rizikos vertinimas ir parengta platinimo strategija tiktų numatytai tikslinei rinkai, bei imtasi visų pagrįstų veiksnių užtikrinti, kad draudimo produktas būtų platinamas nustatytoje tikslinėje rinkoje.

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34).

⁽²⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214).

Draudimo įmonė turi išmanyti draudimo produktus, kuriuos ji siūlo ar kuriais ji prekiauja, ir reguliariai juos peržiūrėti, atsižvelgdama į visus veiksnius, kurie gali daryti esminį poveikį rizikai, kuri gali kilti numatytai tikslinei rinkai, siekdama įvertinti bent tai, ar produktas vis dar atitinka numatytos tikslinės rinkos poreikius ir ar parengta platinimo strategija vis dar tinka.

Draudimo produktus kuriančios draudimo įmonės ir tarpininkai visiems platintojams pateikia visą tinkamą informaciją apie draudimo produktą ir produkto patvirtinimo procesą, taip pat nurodo numatytą draudimo produkto tikslinę rinką.

Kai draudimo produktų platintojas konsultuoja dėl draudimo produktų arba siūlo produktus, kurių jis nesukūrė, jis parengia tinkamas priemones, kad gautų penktoje pastraipoje nurodytą informaciją ir išmanytų kiekvieno draudimo produkto ypatybes ir nustatytą tikslinę rinką.

2. Komisijai pagal 38 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslinami šiame straipsnyje įtvirtinti principai, proporcingai atsižvelgiant į vykdomą veiklą, parduodamų draudimo produktų pobūdį ir platintojo tipą.
3. Šiame straipsnyje nurodyta politika, procesais ir priemonėmis nedaromas poveikis jokiems kitiems reikalavimams pagal šią direktyvą, įskaitant reikalavimus, susijusius su informacijos atskleidimu, tinkamumu ar priimtinumui, interesų konfliktų nustatymu ir valdymu bei paskatomis.
4. Šis straipsnis netaikomas draudimo produktams, kurie apima draudimą nuo didelės rizikos.

VI SKYRIUS

PAPILDOMI REIKALAVIMAI, SUSIJĘ SU DRAUDIMO PRINCIPU PAGRĮSTAIS INVESTICINIAIS PRODUKTAIS

26 straipsnis

Papildomų reikalavimų taikymo sritis

Šiame skyriuje nustatomi reikalavimai, papildantys pagal 17, 18, 19 ir 20 straipsnius taikytinus draudimo produktų platinimo reikalavimus, kai draudimo produktus draudimo principu pagrįstų investicinių produktų atžvilgiu platina bet kuris:

- a) draudimo tarpininkas;
- b) draudimo įmonė.

27 straipsnis

Interesų konfliktų prevencija

Nedarant poveikio 17 straipsnio taikymui, draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė, vykdančys draudimo principu pagrįstų investicinių produktų platinimo veiklą, palieka galioti ir taiko veiksmingas organizacines ir administracines priemones, siekdami imtis visų pagrįstų veiksmų, skirtų tam, kad būtų išvengta interesų konfliktų, kaip apibrėžta 28 straipsnyje, turinčių neigiamą poveikį klientų interesams. Tos priemonės turi būti proporcingos atsižvelgiant į vykdomą veiklą, parduodamus draudimo produktus ir platintojo tipą.

28 straipsnis

Interesų konfliktai

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo tarpininkai ir draudimo įmonės imtųsi visų tinkamų veiksmų, siekdami nustatyti interesų konfliktus, kurių gali kilti užsiimant bet kokia draudimo produktų platinimo veikla, tarp tų draudimo tarpininkų ar įmonių, įskaitant jų vadovus ir darbuotojus, arba tiesiogiai ar netiesiogiai su jais kontrolės ryšiais susijusių asmenų ir jų klientų, arba tarp vieno kliento ir kito kliento.
2. Kai pagal 27 straipsnį draudimo tarpininko ar draudimo įmonės taikytos interesų konfliktų valdymo organizacinės ar administracinės priemonės yra nepakankamos, siekiant patikimai užtikrinti, kad būtų užkirstas kelias grėsmei, jog bus padaryta žala kliento interesams, likus pakankamai laiko iki draudimo sutarties sudarymo draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė aiškiai atskleidžia klientui informaciją apie bendrą interesų konflikto pobūdį ar priežastis.

3. Nukrypstant nuo 23 straipsnio 1 dalies, šio straipsnio 2 dalyje nurodyta atskleidžiama informacija:
 - a) pateikiama patvariojoje laikmenoje ir
 - b) yra pakankamai išsamai, atsižvelgiant į kliento tipą, kad tas klientas galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą dėl draudimo produktų platinimo veiklos, kurios atžvilgiu kyla interesų konfliktas.
4. Komisijai pagal 38 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:
 - a) apibrėžiami veiksmai, kurių pagrįstai galėtų imtis draudimo tarpininkai ir draudimo įmonės, kad vykdydami draudimo produktų platinimo veiklą nustatytų interesų konfliktus, užkirstų jiems kelią, juos valdytų ir atskleistų apie juos informaciją;
 - b) nustatomi tinkami interesų konfliktų, galinčių pažeisti draudimo tarpininko ar draudimo įmonės klientų ar potencialių klientų interesus, tipų nustatymo kriterijai.

29 straipsnis

Informacija klientams

1. Nedarant poveikio 18 straipsnio ir 19 straipsnio 1 ir 2 dalių taikymui, likus pakankamai laiko iki sutarties sudarymo klientams arba potencialiems klientams pateikiama tinkama informacija apie draudimo principu pagrįstų investicinių produktų platinimą ir apie visas išlaidas bei susijusius mokesčius. Ta informacija apima bent šiuos duomenis:
 - a) kai teikiamos konsultacijos, nurodoma, ar draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė periodiškai teiks klientui jam rekomenduotų draudimo principu pagrįstų investicinių produktų tinkamumo vertinimą, nurodytą 30 straipsnyje;
 - b) kai teikiama informacija apie draudimo principu pagrįstus investicinius produktus ir siūlomas investavimo strategijas – atitinkamos gairės ir išpėjimai dėl rizikos, susijusios su draudimo principu pagrįstais investiciniais produktais arba konkrečiomis siūlomomis investavimo strategijomis;
 - c) kai teikiama informacija apie visas išlaidas ir susijusius mokesčius, kurią privaloma atskleisti, nurodoma informacija, susijusi su draudimo principu pagrįsto investicinio produkto platinimu, įskaitant konsultavimo kainą, prirėikus klientui rekomenduojamo arba parduodamo draudimo principu pagrįsto investicinio produkto kainą ir tai, kaip klientas gali už ją sumokėti, taip pat įskaitant visus mokėjimus trečiosioms šalims.

Informacija apie visas išlaidas ir mokesčius, įskaitant su draudimo principu pagrįsto investicinio produkto platinimu susijusias išlaidas ir mokesčius, kurie atsirado ne dėl pasireiškusios susijusios rinkos rizikos, pateikiama apibendrinta forma, kad klientas galėtų suprasti bendrą kainą, taip pat pateikiama informacija apie kumuliacinį investicijos grąžos efektą ir, kai klientas to paprašo, pateikiama išlaidų ir mokesčių pagal punktus išskirstyta analizė. Kai taikytina, tokia informacija klientui teikiama reguliariai, bent kartą per metus, per visą investavimo laikotarpį.

Šioje dalyje nurodyta informacija teikiama suprantama forma taip, kad klientai arba potencialūs klientai galėtų tinkamai suprasti siūlomo draudimo principu pagrįsto investicinio produkto pobūdį ir riziką ir priimti investicinius sprendimus, remdamiesi turima informacija. Valstybės narės gali leisti pateikti tokią informaciją standartizuota forma.

2. Nedarant poveikio 19 straipsnio 1 dalies d ir e punktų, 19 straipsnio 3 dalies ir 22 straipsnio 3 dalies taikymui, valstybės narės užtikrina, kad būtų laikoma, jog draudimo tarpininkai ar draudimo įmonės vykdo savo pareigas pagal 17 straipsnio 1 dalį, 27 arba 28 straipsnį, kai jie kokiams nors šalims, išskyrus klientą arba kliento vardu veikiančią asmenį, moka kokį nors mokesťį ar komisinius, arba kokios nors šalys, išskyrus klientą arba kliento vardu veikiančią asmenį, jiems moka kokį nors mokesťį ar komisinius, arba jei jie kokiams nors šalims, išskyrus klientą arba kliento vardu veikiančią asmenį, teikia kokią nors nepiniginę naudą, susijusią su draudimo principu pagrįsto investicinio produkto platinimu ar papildomos paslaugos teikimu, ar kokios nors šalys, išskyrus klientą arba kliento vardu veikiančią asmenį, jiems teikia kokią nors nepiniginę naudą, susijusią su draudimo principu pagrįsto investicinio produkto platinimu ar papildomos paslaugos teikimu, nebent išmoka ar nauda:
 - a) neturi neigiamo poveikio klientui teikiamos atitinkamos paslaugos kokybei ir
 - b) netrukdo draudimo tarpininkui ar draudimo įmonei vykdyti pareigą veikti sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, kuo labiau atsižvelgiant į savo klientų interesus.

3. Valstybės narės gali platintojams nustatyti griežtesnius reikalavimus, susijusius su šiuo straipsniu reglamentuojamais klausimais. Visų pirma, valstybės narės gali papildomai uždrausti arba dar labiau apriboti su konsultacijų dėl draudimo teikimu susijusių mokesčių, komisinių arba nepiniginės naudos iš trečiųjų šalių siūlymą ar priėmimą.

Griežtesni reikalavimai gali apimti reikalavimą grąžinti tokius mokesčius, komisinius arba nepiniginę naudą klientams arba kompensuoti kliento sumokėtus mokesčius.

Valstybės narės gali nustatyti, kad 30 straipsnyje nurodytas konsultacijos teikimas būtų privalomas parduodant bet kokius draudimo principu pagrįstus investicinius produktus arba tam tikras tokių produktų rūšis.

Valstybės narės gali reikalauti, kad tuo atveju, kai draudimo tarpininkas informuoja klientą, jog konsultacijos teikiamos nepriklausomai, tarpininkas įvertintų pakankamai daug rinkoje siūlomų draudimo produktų, kurie yra pakankamai skirtingų rūšių ir kuriuos leidžia skirtingi emitentai arba teikia produktų teikėjai, siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai įgyvendinti kliento tikslai ir nebūtų apsiribojama tik tais draudimo produktais, kuriuos parengia arba teikia su tarpininku glaudžiais ryšiais susiję subjektai.

Valstybės narės griežtesnių reikalavimų, nurodytų šioje dalyje, turi laikytis visi draudimo tarpininkai ar draudimo įmonės, įskaitant tuos, kurie vykdo veiklą naudodamiesi laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve, kai jie sudaro draudimo sutartis su klientais, kurių įprastinė gyvenamoji vieta ar padalinys yra toje valstybėje narėje.

4. Nedarant poveikio šio straipsnio 3 dalies taikymui, Komisijai pagal 38 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslinama:

- a) vertinimo kriterijai siekiant nustatyti, ar draudimo tarpininko arba draudimo įmonės sumokėtos ar gautos paskatos turi neigiamą poveikį klientui teikiamos atitinkamos paslaugos kokybei;
- b) vertinimo kriterijai siekiant nustatyti, ar paskatas mokantys arba gaunantys draudimo tarpininkai arba draudimo įmonės laikosi savo pareigos veikti sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, kuo labiau atsižvelgiant į kliento interesus.

5. 4 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose atsižvelgiama į:

- a) klientui ar potencialiam klientui siūlomų ar suteiktų paslaugų pobūdį, atsižvelgiant į sandorių rūšį, objektą, dydį ir dažnumą;
- b) siūlomų ar svarstomų produktų, įskaitant įvairių rūšių draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, pobūdį.

30 straipsnis

Tinkamumo bei priimtimumo vertinimas ir klientų informavimas

1. Nedarant poveikio 20 straipsnio 1 dalies taikymui, teikdami konsultaciją dėl draudimo principu pagrįsto investicinio produkto draudimo tarpininkas ar draudimo įmonė taip pat gauna būtiną informaciją apie kliento ar potencialaus kliento žinias ir patirtį konkrečios rūšies produkto ar paslaugos investicijų srityje, to asmens finansinę padėtį, įskaitant to asmens galimybes patirti nuostolių, ir to asmens investicinius tikslus, įskaitant to asmens priimtinos rizikos lygį, kad draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė galėtų rekomenduoti klientui ar potencialiam klientui draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, kurie tinka tam asmeniui ir visų pirma atitinka to asmens priimtinos rizikos lygį ir jo galimybes patirti nuostolių.

Valstybės narės užtikrina, kad draudimo tarpininkui ar draudimo įmonei teikiant konsultacijas dėl investicijų ir rekomenduojant paslaugų arba produktų paketą pagal 24 straipsnį, būtų tinkamas visas paketas.

2. Nedarant poveikio 20 straipsnio 1 dalies taikymui, valstybės narės užtikrina, kad vykdydami draudimo produktų platinimo veiklą, kuri nėra šio straipsnio 1 dalyje nurodyta veikla, kai produktai parduodami neteikiant konsultacijų, draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė paprašytų kliento ar potencialaus kliento pateikti informaciją apie savo žinias ir patirtį siūlomo ar reikalaujamo konkrečios rūšies produkto ar paslaugos investicijų srityje, kad draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė galėtų įvertinti, ar numatyta draudimo paslauga arba produktas klientui yra priimtini. Kai numatoma teikti paslaugų arba produktų paketą pagal 24 straipsnį, vertinant atsižvelgiama į tai, ar visas paketas yra tinkamas.

Kai, remdamiesi pagal pirmą pastraipą gauta informacija, draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė mano, kad produktas netinka klientui ar potencialiam klientui, draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė tuo tikslu įspėja klientą ar potencialų klientą. Tas įspėjimas gali būti pateikiamas standartizuota forma.

Kai klientai ar potencialūs klientai nepateikia pirmoje pastraipoje nurodytos informacijos arba pateikia nepakankamai informacijos apie savo žinias ir patirtį, draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė juos įspėja, kad jie negali įvertinti, ar numatomas teikti produktas jiems tinka. Tas įspėjimas gali būti pateikiamas standartizuota forma.

3. Nedarant poveikio 20 straipsnio 1 dalies taikymui, kai konsultacijos dėl draudimo principu pagrįstų investicinių produktų nėra teikiamos, valstybės narės gali taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pareigų ir leisti draudimo tarpininkams arba draudimo įmonėms vykdyti draudimo produktų platinimo veiklą savo teritorijoje negavus informacijos ar neatlikus tikrinimų, numatytų šio straipsnio 2 dalyje, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) veikla susijusi su vienu iš šių draudimo principu pagrįstų investicinių produktų:

i) sutartimis, kuriomis teikiama tik investicinė pozicija finansinėms priemonėms, kurios laikomos nekompleksinėmis pagal Direktyvą 2014/65/ES ir kurios neapima struktūrų, dėl kurių klientui sunku suprasti su tuo susijusią riziką, arba

ii) kitomis nekompleksinėmis draudimo principu pagrįstomis investicijomis šios dalies tikslais;

b) draudimo produktų platinimo veikla vykdoma kliento ar potencialaus kliento iniciatyva;

c) klientas ar potencialus klientas buvo aiškiai informuotas, kad vykdydamas draudimo produktų platinimo veiklą draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė neprivalo įvertinti teikiamo ar siūlomo draudimo principu pagrįsto investicinio produkto ar vykdomos draudimo produktų platinimo veiklos tinkamumo, ir kad klientas ar potencialus klientas negali pasinaudoti teise į apsaugą pagal atitinkamas verslo etikos taisykles. Toks įspėjimas gali būti pateikiamas standartizuota forma;

d) draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė vykdo savo pareigas pagal 27 ir 28 straipsnius.

Visi draudimo tarpininkai arba draudimo įmonės, įskaitant tuos, kurie vykdo veiklą naudodamiesi laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve, sudarydami draudimo sutartis su klientais, kurių įprastinė gyvenamoji vieta ar padalinys yra valstybėje narėje, kuri nesinaudoja šioje dalyje nurodyta nukrypti leidžiančia nuostata, turi laikytis toje valstybėje narėje taikytinų nuostatų.

4. Draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė tvarko apskaitą, į kurią įtraukiamas dokumentas ar dokumentai, dėl kurių susitarė draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė ir klientas, nustatantys šalių teises ir pareigas ir kitas sąlygas, pagal kurias draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė teiks paslaugas klientui. Sutarties šalių teisės ir pareigos gali būti įtrauktos pateikiant nuorodą į kitus dokumentus ar teisės aktus.

5. Draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė tinkamas ataskaitas apie suteiktą paslaugą klientui pateikia patvariojoje laikmenoje. Tose ataskaitose pateikiami periodiškai pranešimai klientams, atsižvelgiant į susijusių draudimo principu pagrįstų investicinių produktų rūšį ir sudėtingumą ir klientui teikiamos paslaugos pobūdį, taip pat, kai taikoma, nurodomos išlaidos, susijusios su kliento naudai sudarytais sandoriais ir suteiktomis paslaugomis.

Teikdami konsultacijas dėl draudimo principu pagrįsto investicinio produkto, draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė prieš sudarydami sutartį klientui patvariojoje laikmenoje pateikia pareiškimą dėl tinkamumo, kuriame nurodoma suteikta konsultacija ir tai, kaip ta konsultacija atitinka kliento pageidavimus, tikslus ir kitas kliento savybes. Taikomos 23 straipsnio 1–4 dalyse nustatytos sąlygos.

Kai sutartis sudaroma naudojantis nuotolinio ryšio priemonėmis ir dėl to pareiškimas dėl tinkamumo negali būti pateiktas iš anksto, draudimo produktų tarpininkas arba draudimo įmonė gali pateikti pareiškimą dėl tinkamumo patvariojoje laikmenoje iš karto po to, kai klientas išpareigoja pagal sutartį, su sąlyga, kad įvykdomos abi šios sąlygos:

a) klientas yra davęs sutikimą gauti pareiškimą dėl tinkamumo be nepagrįsto delsimo po to, kai bus sudaryta sutartis, ir

b) draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė suteikė klientui galimybę atidėti sutarties sudarymą, kad pareiškimą dėl tinkamumo jis galėtų gauti prieš tokį sutarties sudarymą.

Kai draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė praneša klientui, kad jis periodiškai vertins tinkamumą, į periodinę ataskaitą įtraukiamas atnaujintas pranešimas apie tai, kaip draudimo principu pagrįstas investicinis produktas atitinka kliento pageidavimus, tikslus ir kitas kliento savybes.

6. Komisijai pagal 38 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiau nustatoma, kokiū būdu draudimo tarpininkai ir draudimo įmonės, savo klientams teikdami draudimo produktų platinimo paslaugas, turi laikytis šiame straipsnyje nustatytų principų, įskaitant principus, susijusius su informacija, kurią reikia gauti vertinant draudimo principu pagrįstų investicinių produktų tinkamumą ir priimtinumą savo klientams, kriterijais, taikomais vertinant nekompleksinius draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, kai taikomas šio straipsnio 3 dalies a punkto ii papunktis, įrašais ir susitarimų dėl paslaugų teikimo klientams bei periodinių ataskaitų klientams už suteiktas paslaugas turiniu ir forma. Tuose deleguotuosiuose aktuose atsižvelgiama į:

- a) klientui ar potencialiam klientui siūlomų ar suteiktų paslaugų pobūdį, atsižvelgiant į sandorių rūšį, objektą, dydį ir dažnumą;
- b) siūlomų ar svarstomų produktų, įskaitant įvairių rūšių draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, pobūdį;
- c) tai, ar klientas arba potencialus klientas yra mažmeninis klientas, ar profesionalus klientas.

7. Ne vėliau kaip 2017 m. rugpjūčio 23 d. EIOPA parengia gaires, kaip vertinti draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, kurie apima struktūrą, dėl kurios klientui sunku suprasti su tuo susijusią riziką, kaip nurodyta 3 dalies a punkto i papunktyje, o vėliau periodiškai jas atnaujina.

8. EIOPA gali parengti gaires, kaip vertinti draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, kurie klasifikuojami kaip nekompleksiniai 3 dalies a punkto ii papunkčio taikymo tikslais, atsižvelgdama į pagal 6 dalį priimtus deleguotuosius aktus, o vėliau periodiškai jas atnaujina.

VII SKYRIUS

SANKCIJOS IR KITOS PRIEMONĖS

31 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos priemonės

1. Nedarant poveikio kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimams ir valstybių narių teisei numatyti bei taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos galėtų taikyti administracines sankcijas ir kitas priemones, taikytinas pažeidus nacionalines nuostatas, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, ir imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti jų įgyvendinimą. Valstybės narės užtikrina, kad jų administracinės sankcijos ir kitos priemonės būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų taikymo pagal šią direktyvą už pažeidimus, už kuriuos pagal jų nacionalinę teisę taikomos baudžiamosios sankcijos. Tuo atveju valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas.

3. Kompetentingos institucijos naudojami savo priežiūros įgaliojimais, įskaitant tyrimo įgaliojimus ir sankcijų taikymo įgaliojimus, nurodytus šiame skyriuje, pagal savo atitinkamą nacionalinės teisės sistemą bet kuriuo iš šių būdų:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
- c) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai draudimo ar perdraudimo produktų platintojams taikomos pareigos, pažeidus tokias pareigas administracinės sankcijos ir kitos priemonės galėtų būti taikomos jų valdymo ar priežiūros organo nariams ir bet kuriems kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už tokį pažeidimą.

5. Valstybės narės užtikrina, kad dėl administracinių sankcijų ir kitų priemonių, priimtų pagal šį straipsnį, galėtų būti teikiamas skundas.

6. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti administracines sankcijas ir kitas priemones, kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad užtikrintų, jog tomis sankcijomis ir priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad koordinuotų savo veiksmus spręsdamos tarpvalstybinius klausimus, kartu užtikrinant, jog būtų laikomasi sąlygų dėl teisėto duomenų tvarkymo pagal Direktyvą 95/46/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 45/2001.

Valstybės narėms pagal šio straipsnio 2 dalį nusprendus nustatyti baudžiamąsias sankcijas už 33 straipsnyje nurodytų nuostatų pažeidimus, jos užtikrina, kad būtų priimtoms atitinkamos priemonės, kurias taikant kompetentingoms institucijoms būtų suteikti visi būtini įgaliojimai:

- a) bendradarbiauti su teisminėmis institucijomis jų teritorijoje ir gauti konkrečią informaciją, susijusią su baudžiamuoju tyrimu arba procesu, pradėtu dėl galimų šios direktyvos pažeidimų, ir
- b) tokią informaciją teikti kitoms kompetentingoms institucijoms ir EIOPA ir taip vykdyti savo pareigą, nustatytą pagal šią direktyvą, bendradarbiauti tarpusavyje ir su EIOPA.

32 straipsnis

Sankcijų ir kitų priemonių skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija nedelsdama skelbtų informaciją apie bet kokią administracinę sankciją ar kitą priemonę, taikytą už nacionalinių nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, pažeidimus, dėl kurių laiku nebuvo pateikta skundų, įskaitant informaciją apie pažeidimo tipą ir pobūdį ir už jį atsakingų asmenų tapatybę. Vis dėlto kai kompetentinga institucija mano, kad juridinių asmenų tapatybės arba fizinių asmenų tapatybės ar asmens duomenų paskelbimas kiekvienu atskiru atveju įvertinus tokių duomenų paskelbimo proporcingumą, yra neproporcingas arba kai paskelbimas kelia grėsmę finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam tyrimui, kompetentinga institucija gali nuspręsti atidėti paskelbimą, neskelbti arba skelbti informaciją apie sankcijas anonimiškai.

2. Kai nacionalinėje teisėje numatyta, kad sprendimas taikyti sankciją ar kitą priemonę, kuris gali būti apskūstas atitinkamoms teisminėms ar kitoms institucijoms, yra skelbiamas, kompetentingos institucijos, be nepagrįsto delsimo, paskelbia tokią informaciją ir visą paskesnę informaciją apie tokio skundo rezultatus savo oficialioje interneto svetainėje. Be to, skelbiamas ir sprendimas, kuriuo panaikinamas ankstesnis sprendimas taikyti sankciją ar kitą priemonę, kuris buvo paskelbtas.

3. Kompetentingos institucijos praneša EIOPA apie visas taikytas, bet pagal 1 dalį viešai nepaskelbtas administracines sankcijas ir kitas priemones, įskaitant informaciją apie skundus dėl sankcijų ir tų skundų rezultatus.

33 straipsnis

Pažeidimai ir sankcijos bei kitos priemonės

1. Šis straipsnis taikomas bent:

- a) asmenims, kurie neužregistruoja savo platinimo veiklos pagal 3 straipsnį;
- b) draudimo ar perdraudimo įmonei arba draudimo ar perdraudimo tarpininkui, kurie naudojami a punkte nurodytų asmenų teikiamomis draudimo ar perdraudimo produktų platinimo paslaugomis;
- c) draudimo, perdraudimo arba papildomos draudimo veiklos tarpininkui, kuris buvo įregistruotas pateikęs klaidingą informaciją ar pasinaudojęs kitomis neteisėtomis priemonėmis, taip pažeisdamas 3 straipsnį;
- d) draudimo produktų platintojui, kuris neatitinka 10 straipsnio nuostatų;
- e) draudimo įmonei arba draudimo tarpininkui, nesilaikantiems V ir VI skyriuose nustatytų veiklos vykdymo reikalavimų, susijusių su draudimo principu pagrįstų investicinių produktų platinimu;
- f) draudimo produktų platintojui, kuris nesilaiko V skyriuje nustatytų veiklos vykdymo reikalavimų, susijusių su draudimo produktais, išskyrus tuos, kurie nurodyti e punkte.

2. 1 dalies e punkte nurodytais pažeidimų atvejais valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus pagal nacionalinę teisę taikyti bent šias administracines sankcijas ir kitas priemones:

- a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas atsakingas fizinis ar juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- b) įpareigojimą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;
- c) draudimo tarpininko atveju – registracijos, nurodytos 3 straipsnyje, panaikinimą;

- d) laikiną draudimą bet kuriam draudimo tarpininko arba draudimo įmonės valdymo organo nariui, kuris laikomas atsakingu, vykdyti valdymo pareigas dirbant draudimo tarpininkams arba draudimo įmonėse;
- e) juridiniam asmeniui – šias maksimalias administracines pinigines sankcijas:
- i) ne mažiau kaip 5 000 000 EUR arba ne daugiau kaip 5 % bendros metinės apyvartos pagal paskutines turimas valdymo organo patvirtintas sąskaitas, o valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą šios direktyvos įsigaliojimo dieną. Kai juridinis asmuo yra patronuojančioji įmonė arba patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, kuri turi parengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ⁽¹⁾ reikalavimus, atitinkama bendra metine apyvarta laikoma bendra metinė apyvarta pagal paskutines turimas pagrindinės patronuojančiosios įmonės valdymo organo patvirtintas konsoliduotąsias ataskaitas, arba
 - ii) ne daugiau kaip du kartus didesnę sumą nei dėl pažeidimo gautas pelnas ar išvengti nuostoliai, jeigu tokį pelną ar nuostolius galima nustatyti;
- f) fiziniam asmeniui – šias maksimalias administracines pinigines sankcijas:
- i) ne mažiau kaip 700 000 EUR, o valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, – atitinkamą sumą nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą šios direktyvos įsigaliojimo dieną, arba
 - ii) ne daugiau kaip du kartus didesnę sumą nei dėl pažeidimo gautas pelnas ar išvengti nuostoliai, jeigu tokį pelną ar nuostolius galima nustatyti.

3. 1 dalies a–d ir f punktuose nurodytais pažeidimų atvejais valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus pagal nacionalinę teisę taikyti bent šias administracines sankcijas ir kitas priemones:

- a) įpareigoti atsakingą fizinį arba juridinį asmenį nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;
- b) draudimo, perdraudimo ar papildomos draudimo veiklos tarpininko atveju – panaikinti registraciją, nurodytą 3 straipsnyje.

4. Valstybės narės gali įgaluoti kompetingas institucijas numatyti papildomų sankcijų ar kitų priemonių ir didesnes administracines pinigines sankcijas nei numatytosios šiame straipsnyje.

34 straipsnis

Veiksmingas sankcijų ir kitų priemonių taikymas

Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ar kitų priemonių rūšį ir administracinių piniginių sankcijų dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, įskaitant, jei reikia:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
- c) atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas arba pagal atsakingo fizinio asmens metines pajamas arba pagal bendrą atsakingo juridinio asmens apyvartą;
- d) atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
- e) klientų ir trečiųjų asmenų dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
- f) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;
- g) priemones, kurių atsakingas fizinis ar juridinis asmuo ėmėsi siekdamas išvengti pakartotinio pažeidimo, ir
- h) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bet kokius anksčiau padarytus pažeidimus.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

35 straipsnis

Pranešimas apie pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nustatytų veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų sudarytos galimybės ir skatinama joms pranešti apie nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, galimus ar faktinius pažeidimus.
2. 1 dalyje nurodyti mechanizmai apima bent:
 - a) specialias pranešimų apie pažeidimus gavimo ir tolesnių veiksmų procedūras;
 - b) draudimo ar perdraudimo produktų platintojų darbuotojų ir, kai įmanoma, kitų asmenų, kurie praneša apie tose įmonėse padarytus pažeidimus, tinkamą apsaugą bent nuo keršto, diskriminacijos ar kito nesąžiningo elgesio, ir
 - c) tiek asmens, kuris praneša apie pažeidimus, tiek fizinio asmens, kuris, kaip įtariama, yra atsakingas už pažeidimą, tapatybės apsaugą visais procedūros etapais, nebent jo tapatybę atskleisti būtų reikalaujama pagal nacionalinę teisę atliekant išsamesnį tyrimą arba vėliau vykdamą administracinį ar teisminį procesą.

36 straipsnis

Su sankcijomis ir kitomis priemonėmis susijusios informacijos teikimas EIOPA

1. Kompetentingos institucijos praneša EIOPA apie visas taikytas, bet pagal 32 straipsnio 1 dalį viešai nepaskelbtas administracines sankcijas ir kitas priemones.
2. Kompetentingos institucijos kasmet pateikia EIOPA apibendrintą informaciją apie visas administracines sankcijas ir kitas priemones, taikytas pagal 31 straipsnį.

EIOPA tą informaciją skelbia metinėje ataskaitoje.

3. Kai kompetentinga institucija viešai paskelbia apie administracinę sankciją ar kitą priemonę, ji tuo pačiu metu apie tai praneša EIOPA.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

37 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Valstybėse narėse tvarkant asmens duomenis pagal šią direktyvą valstybės narės taiko Direktyvą 95/46/EB.
2. EIOPA tvarkant asmens duomenis pagal šią direktyvą taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001.

38 straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 39 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl 25, 28, 29 ir 30 straipsnių.

39 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 25, 28, 29 ir 30 straipsniuose nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2016 m. vasario 22 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 25, 28, 29 ir 30 straipsniuose nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 25, 28, 29 ir 30 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ar Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

40 straipsnis

Pereinamasis laikotarpis

Valstybės narės užtikrina, kad pagal Direktyvą 2002/92/EB jau įregistruoti tarpininkai ne vėliau kaip 2019 m. vasario 23 d. atitiktų atitinkamų nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis įgyvendinama šios direktyvos 10 straipsnio 1 dalis, reikalavimus.

41 straipsnis

Peržiūra ir vertinimas

1. Komisija ne vėliau kaip 2021 m. vasario 23 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl 1 straipsnio taikymo. Tokia ataskaita, remiantis iš valstybių narių ir EIOPA pagal 1 straipsnio 5 dalį gauta informacija, apima įvertinimą, ar šios direktyvos taikymo sritis, įskaitant pagal 1 straipsnio 3 dalį numatytą išimtį, tebėra tinkama atsižvelgiant į vartotojų apsaugos lygį, skirtingiems draudimo produktų platintojams nustatytų sąlygų proporcingumą ir kompetentingoms institucijoms bei draudimo produktų platinimo kanalams nustatytą administracinę našą.
2. Komisija ne vėliau kaip 2021 m. vasario 23 d. peržiūri šią direktyvą. Atliekant peržiūrą apskritai apžvelgiamas praktinis šioje direktyvoje nustatytų taisyklių taikymas, deramai atsižvelgiant į pokyčius mažmeninių investicinių produktų rinkose, taip pat į patirtį, įgytą praktiškai taikant šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 1286/2014 bei Direktyvą 2014/65/ES. Atliekant peržiūrą įvertinama, ar šios direktyvos VI skyriuje nustatytos draudimo principu pagrįstų investicinių produktų platinimui taikomos konkrečios veiklos vykdymo taisyklės duoda tinkamų ir proporcingų rezultatų, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti pakankamą vartotojų apsaugos lygį, atitinkantį pagal Direktyvą 2014/65/ES taikomus investuotojų apsaugos standartus, ir konkrečias draudimo principu pagrįstų investicinių produktų ypatybes bei specifinį jų platinimo kanalų pobūdį. Atliekant peržiūrą taip pat apsvairstoma galimybė šios direktyvos nuostatas taikyti produktams, kuriems taikoma Direktyva 2003/41/EB. Atliekant tokią peržiūrą specialiai analizuojamas šios direktyvos 19 straipsnio poveikis, atsižvelgiant į konkurenciją draudimo produktų platinimo, susijusio su sutartimis, išskyrus bet kuriai iš Direktyvos 2009/138/EB II priede nurodytų grupių priskiriamas sutartis, rinkoje, ir šios direktyvos 19 straipsnyje nurodytų pareigų poveikis draudimo tarpininkams, kurie yra mažosios ir vidutinės įmonės.
3. Pasikonsultavusi su Europos priežiūros institucijų jungtiniu komitetu, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pirmą ataskaitą.
4. EIOPA ne vėliau kaip 2020 m. vasario 23 d., o vėliau – bent kas dvejus metus parengia tolesnę šios direktyvos taikymo ataskaitą. Prieš paskelbdama savo ataskaitą EIOPA konsultuojasi su Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija.
5. Trečioje ataskaitoje, kuri turi būti parengta ne vėliau kaip 2018 m. vasario 23 d., EIOPA įvertina draudimo tarpininkų rinkų struktūros raidą.
6. 4 dalyje nurodytoje ataskaitoje, kurią EIOPA turi parengti ne vėliau kaip 2020 m. vasario 23 d., turi būti nagrinėjama, ar 12 straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos turi pakankamai įgaliojimų ir išteklių savo užduotims atlikti.
7. 4 dalyje nurodytoje ataskaitoje nagrinėjami bent šie klausimai:
 - a) draudimo tarpininkų rinkos struktūros pokyčiai;
 - b) tarpvalstybinės veiklos tendencijų pokyčiai;
 - c) konsultacijų ir pardavimo metodų kokybės pagerinimas ir šios direktyvos poveikis draudimo tarpininkams, kurie yra mažosios ir vidutinės įmonės.
8. 4 dalyje nurodytoje ataskaitoje EIOPA taip pat įvertina šios direktyvos poveikį.

42 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2018 m. vasario 23 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, kuri panaikinama šia direktyva, yra laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir to teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

43 straipsnis

Direktyvos 2002/92/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2002/92/EB IIIA skyrius išbraukiamas nuo 2016 m. vasario 23 d.

44 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2002/92/EB, iš dalies pakeista II priedo A dalyje išvardytomis direktyvomis, panaikinama nuo 2018 m. vasario 23 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, kaip nustatyta II priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

45 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

46 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2016 m. sausio 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A.G. KOENDERS

I PRIEDAS

MINIMALŪS PROFESINIŲ ŽINIŲ IR KOMPETENCIJOS REIKALAVIMAI

(kaip nurodyta 10 straipsnio 2 dalyje)

I. Ne gyvybės rizikos, priskirtos 1–18 grupėms Direktyvos 2009/138/EB I priedo A dalyje:

- a) minimalios būtiniausios žinios apie siūlomų draudimo liudijimų sąlygas, įskaitant papildomą riziką, jeigu tokie draudimo liudijimai ją apima;
- b) minimalios būtiniausios žinios apie taikytinus teisės aktus, kuriais reglamentuojamas draudimo produktų platinimas, kaip antai vartotojų apsaugos teisės aktai, atitinkami mokesčių teisės aktai ir atitinkami socialinės ir darbo teisės aktai;
- c) minimalios būtiniausios žinios apie reikalavimų išmokėti draudimo išmoką administravimą;
- d) minimalios būtiniausios žinios apie skundų nagrinėjimą;
- e) minimalios būtiniausios žinios apie kliento poreikių vertinimą;
- f) minimalios būtiniausios žinios apie draudimo rinką;
- g) minimalios būtiniausios žinios apie verslo etikos standartus ir
- h) minimalūs būtiniausi gebėjimai finansų srityje.

II. Draudimo principu pagrįsti investiciniai produktai:

- a) minimalios būtiniausios žinios apie draudimo principu pagrįstus investicinius produktus, įskaitant sąlygas ir grynąsias draudimo įmokas, ir, kai taikytina, garantuotas ir negarantuotas išmokas;
- b) minimalios būtiniausios žinios apie skirtingų investavimo galimybių privalumus ir trūkumus draudėjams;
- c) minimalios būtiniausios žinios apie finansinę riziką, kurią prisiima draudėjai;
- d) minimalios būtiniausios žinios apie draudimo liudijimus, kurie apima gyvybės riziką, ir kitus taupymo produktus;
- e) minimalios būtiniausios žinios apie pensijų sistemos organizavimą ir jos garantuojamas išmokas;
- f) minimalios būtiniausios žinios apie taikytinus teisės aktus, kuriais reglamentuojamas draudimo produktų platinimas, kaip antai vartotojų apsaugos teisės aktai ir atitinkami mokesčių teisės aktai;
- g) minimalios būtiniausios žinios apie draudimo rinką ir taupymo produktų rinką;
- h) minimalios būtiniausios žinios apie skundų nagrinėjimą;
- i) minimalios būtiniausios žinios apie kliento poreikių vertinimą;
- j) interesų konfliktų valdymas;
- k) minimalios būtiniausios žinios apie verslo etikos standartus ir
- l) minimalūs būtiniausi gebėjimai finansų srityje.

III. Gyvybės rizikos grupės, nurodytos Direktyvos 2009/138/EB II priede:

- a) minimalios būtiniausios žinios apie draudimo liudijimus, įskaitant terminus, sąlygas, garantuotas išmokas ir, jei taikytina, papildomą riziką;
- b) minimalios būtiniausios žinios apie atitinkamos valstybės narės pensijų sistemos organizavimą ir jos garantuojamas išmokas;
- c) žinios apie taikytinus draudimo sutarčių teisės aktus, vartotojų apsaugos teisės aktus, duomenų apsaugos teisės aktus, kovos su pinigų plovimu teisės aktus ir, jei taikytina, atitinkamus mokesčių teisės aktus ir atitinkamus socialinės ir darbo teisės aktus;

- d) minimalios būtinausios žinios apie draudimo ir kitų atitinkamų finansinių paslaugų rinkas;
 - e) minimalios būtinausios žinios apie skundų nagrinėjimą;
 - f) minimalios būtinausios žinios apie vartotojų poreikių vertinimą;
 - g) interesų konfliktų valdymas;
 - h) minimalios būtinausios žinios apie verslo etikos standartus ir
 - i) minimalūs būtinausi gebėjimai finansų srityje.
-

II PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesnių pakeitimų sąrašas

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB (OL L 9, 2003 1 15, p. 3).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 (OL L 26, 2016 2 2, p. 19)

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai, kaip nurodyta 44 straipsnyje

Direktyva	Iš dalies keičiančiųjų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminas
2014/65/ES (ES) 2016/97	2016 7 3 2016 2 22 (kiek tai susiję su Direktyvos 2002/92/EB daliniu pakeitimu pagal šios direktyvos 43 straipsnį) 2018 2 23 (kiek tai susiję su šios direktyvos perkėlimu į nacionalinę teisę pagal 42 straipsnį)

III PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 2002/92/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 ir 2 dalys
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 3 ir 4 dalys
1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 6 dalis
2 straipsnio 1 punktas	2 straipsnio 1 dalies 6 punktas
2 straipsnio 2 punktas	2 straipsnio 1 dalies 7 punktas
2 straipsnio 3 punktas	2 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 4 punktas	2 straipsnio 1 dalies 2 punktas ir 2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 5 punktas	2 straipsnio 1 dalies 3 punktas
2 straipsnio 6 punktas	2 straipsnio 1 dalies 5 punktas
2 straipsnio 7 punktas	—
2 straipsnio 8 punktas	2 straipsnio 1 dalies 16 punktas
2 straipsnio 9 punktas	2 straipsnio 1 dalies 10 punktas
2 straipsnio 10 punktas	2 straipsnio 1 dalies 11 punktas
2 straipsnio 11 punktas	—
2 straipsnio 12 punktas	2 straipsnio 1 dalies 18 punktas
2 straipsnio 13 punktas	2 straipsnio 1 dalies 17 punktas
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 ir 3 dalys
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 4 dalis	—
3 straipsnio 5 dalis	—
3 straipsnio 6 dalis	16 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 ir 2 dalys
4 straipsnio 2 dalis	10 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 6 dalis
4 straipsnio 5 dalis	—
4 straipsnio 6 dalis	—
4 straipsnio 7 dalis	10 straipsnio 7 dalis
5 straipsnis	40 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	4 ir 6 straipsniai
6 straipsnio 2 dalis	—
6 straipsnio 3 dalis	11 straipsnio 1 dalis
7 straipsnis	12 straipsnis
8 straipsnis	5, 7, 31–36 straipsniai

Direktyva 2002/92/EB	Ši direktyva
9 straipsnis	13 straipsnis
10 straipsnis	14 straipsnis
11 straipsnis	15 straipsnis
12 straipsnio 1 dalies a punktas	18 straipsnio a punkto i papunktis ir b punkto i papunktis
12 straipsnio 1 dalies b punktas	18 straipsnio a punkto iv papunktis
12 straipsnio 1 dalies c punktas	19 straipsnio 1 dalies a punktas
12 straipsnio 1 dalies d punktas	19 straipsnio 1 dalies b punktas
12 straipsnio 1 dalies e punktas	18 straipsnio a punkto iii papunktis, b punkto iii papunktis ir 19 straipsnio 1 dalies c punktas
12 straipsnio 2 dalis	20 straipsnio 3 dalis
12 straipsnio 3 dalis	20 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 4 dalis	22 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 5 dalis	22 straipsnio 2 ir 4 dalys
13 straipsnis	23 straipsnis
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—